

Що багатий не заплатить, то з бідного тричі візьмуть

ПРОФСПІЛКИ ВВАЖАЮТЬ, ЩО ПОДАТКОВА СИСТЕМА МАЄ ЗБАЛАНСУВАТИ ІНТЕРЕСИ БІЗНЕСУ І ГРОМАДЯН

.07

Триває передплата центральних профспілкових видань на 2014 рік

Вартість передплати на 2014 рік:

газета «Профспілкові вісті» – 156,00 грн (передплатний індекс – 22152),

журнал «Бібліотека голови профспілкового комітету» – 68,04 грн (передплатний індекс – 22909).

Передплатити видання можна в будь-якому поштово-відділенні України за «Каталогом видань України» або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua

№ 42 (712) | 17.10.2013

профспілкові вісті

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

www.psv.org.ua

СПЕЦВИПУСК ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ БОРОТЬБИ З БІДНІСТЮ

КОРОТКО

ЗАСІДАННЯ | 10 жовтня відбулося засідання ЦК Профспілки працівників охорони здоров'я України, у якому взяли участь міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова та заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк. .03

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ | Що очікує на українську промисловість в умовах нової фази євроінтеграції – це питання розглядалося 14 жовтня на першому засіданні міжвідомчої робочої групи для аналізу можливих економічних ризиків, пов'язаних з реалізацією Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. .03

АКТУАЛЬНО | 15 жовтня відбулося засідання робочої групи СПО об'єднань профспілок із підготовки прийнятних рішень для сторін соціального діалогу з метою врегулювання розбіжностей, що виникли за результатами колективних переговорів з укладення Генугоди на 2013–2015 роки. .03

ЧИ ПОЗБУДЕМОСЬ ФІЛОСОФІЇ БІДНОСТІ?

Близько 7 млн українців живуть за межею бідності. Це дані Державного комітету статистики за липень 2013 року. І між іншим, це 16,3% усього населення країни. Хоча експерти по-різному оцінюють масштаби бідності, посилюючись на різноманітні методи підрахунків, Україна стабільно очолює рейтинги найбідніших країн. Напередодні Міжнародного дня боротьби з бідністю, що відзначається 17 жовтня, «Профспілкові вісті» аналізували причини злиденного життя наших співгромадян. А також чому одні програми, спрямовані на подолання цього ганебного явища, дієві, а інші – ні. .08

Василь Мойсюк: «Відсутність перспектив розвитку позбавляє нафтопереробну галузь майбутнього» .05

ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО ОБГОВОРЕННЯ
Будь-який матеріал номера можна обговорити на нашому сайті www.psv.org.ua

ОФІЦІЙНО

ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДІЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ДНЯ БОРОТЬБИ З БІДНІСТЮ

17 жовтня 2013 року вся світова спільнота відзначає Міжнародний день боротьби з бідністю, визначений резолюцією Генеральної Асамблеї ООН, яку було ухвалено 22 грудня 1992 року.

За останні 22 роки значна частина українських сімей на власному досвіді відчула різні прояви бідності. Вплив на це мала низка факторів – від раптового знецінення трудових заощаджень на початку 1990-х до втрати роботи під час фінансово-економічної кризи 2008–2010 років.

Основні напрями подолання бідності, зокрема підвищення соціальних стандартів, сприяння зайнятості населення, вдосконалення оплати праці, збільшення пенсій, здійснення реформування пенсійної системи, соціального страхування, системи соцахисту, медичного обслуговування, соціалізація молоді, сім'ї та захист прав дітей, визначені в Україні Державною цільовою соціальною програмою подолання та запобігання бідності на період до 2015 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 31.08.2011 № 1057 на виконання Указу Президента України від 26.02.2010 № 274 «Про невідкладні заходи щодо подолання бідності».

Скорочення масштабів цього явища є одним з пріоритетних напрямів діяльності профспілок, адже бідність, як постійне джерело соціального напруження, значно стримує розвиток України на шляху досягнення європейських стандартів життя.

За інформацією постійного представництва України при Відділенні ООН, за межею прожиткового мінімуму (тотальної бідності) в Україні сьогодні проживає кожен шостий громадянин України. При цьому за період з 2010 по 2011 роки рівень абсолютної бідності скоротився на 3,3%.

Кількість людей, що опинилися за межею тотальної бідності, зменшилася з 15,2% за 9 місяців 2011

року до 13,9% за 9 місяців 2012 року. Це означає, що майже 1,5 мільйона осіб вийшли зі стану бідності і вартість їх споживання на одну особу перевищила розмір прожиткового мінімуму.

Проте відбувається збільшення відносної бідності (порівняння загального доходу особи чи сім'ї та структури витрат у суспільстві в цілому): серед сімей із дітьми цей показник збільшився з 31,7% (за 9 місяців 2011 року) до 33,3% (за 9 місяців 2013 року), а серед працюючих відповідно з 19,8% до 21,0%.

Отже, проблема бідності серед працюючого населення, багатодітних сімей та особливо жителів сільської місцевості не втрачає гостроту. Кожна четверта сім'я, до складу якої входять працюючі дорослі та діти, належить до категорії бідних.

Наш пріоритет – соціальний діалог. Завдання соціальних партнерів – активно впроваджувати у життя стратегії, спрямованої на скорочення масштабів бідності та злиднів, зменшення розшарування населення за доходами та рівнем життя, забезпечення можливості розширеного відтворення робочої сили за рахунок підвищення частки оплати праці в структурі витрат на виробництво.

До основних негативних тенденцій у ситуації з бідністю слід віднести: погіршення становища домогосподарств працюючих осіб, що свідчить про зниження рівня доходів населення, зокрема частки заробітної плати; зростання бідності серед домогосподарств з дітьми, які входять до групи високого ризику бідності; зростання показників бідності у великих містах.

ФПУ постійно заявляє про стурбованість цими процесами. Концентрація бідності в сім'ях із працюючими та дітьми веде до зниження якості людського потенціалу країни. По суті, в Україні відбувається процес постійного відтво-

рення бідних з одночасним формуванням у них особливої субкультури бідності.

Наш пріоритет – соціальний діалог. Завдання соціалізація молоді, сім'ї та захист прав дітей, визначені в Україні Державною цільовою соціальною програмою подолання та запобігання бідності на період до 2015 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 31.08.2011 № 1057 на виконання Указу Президента України від 26.02.2010 № 274 «Про невідкладні заходи щодо подолання бідності».

Скорочення масштабів цього явища є одним з пріоритетних напрямів діяльності профспілок, адже бідність, як постійне джерело соціального напруження, значно стримує розвиток України на шляху досягнення європейських стандартів життя.

Наш пріоритет – соціальний діалог. Завдання соціальних партнерів – активно впроваджувати у життя стратегії, спрямованої на скорочення масштабів бідності та злиднів, зменшення розшарування населення за доходами та рівнем життя, забезпечення можливості розширеного відтворення робочої сили за рахунок підвищення частки оплати праці в структурі витрат на виробництво.

участі людей у прийнятті рішень, зокрема щодо розподілу ресурсів, контролю за їх використанням та викоринення корупції.

Свобода від бідності – це не тільки права людини, насамперед – це обов'язок держави! Тому Міжнародний день боротьби з бідністю – добра нагода активізувати зусилля органів влади, бізнесу, всього суспільства для подолання цього гайнебного явища.

Бідність можна подолати лише щоденною працею в умовах зростаючої економіки! Тільки спільними зусиллями ми зможемо досягти бажаного – добробуту для кожної української родини!

ПРИВІТАННЯ

19 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЦЕЛЮЛОЗНО-ПАПЕРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ЦЕЛЮЛОЗНО-ПАПЕРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ!

Прийміть сердечні вітання з нагоди професійного свята! Ви забезпечуєте споживачів високоякісною, конкурентоспроможною картонно-паперовою продукцією і робите гідний внесок у зростання економіки України та покращення якості життя громадян. Ваша самовіддана, наполеглива праця, досвід і високий професіоналізм заслуговують на повагу суспільства та гідні наслідування

молодим поколінням. У цей святковий день щиро бажаю всім працівникам і ветеранам целюлозно-паперових підприємств України щастя, міцного здоров'я, невичерпної енергії, здійснення усіх задумів та нових професійних здобутків. Добра вам і родинного благополуччя! З повагою

Юрій КУЛИК,
Голова Федерації профспілок України

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ЦЕЛЮЛОЗНО-ПАПЕРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ!

П'ятий рік паперовики святкують День працівників целюлозно-паперової промисловості.

Целюлозно-паперова промисловість – одна з найуспішніших у галузі. Запорукою успіху галузі є самовіддана праця кожного робітника. Свій професіоналізм ви щоденно підтверджуєте зростанням обсягів виробництва, підвищенням якості продукції, забезпеченням розвитку внутрішнього ринку України.

Підприємства целюлозно-паперової промисловості у повному обсязі забезпечують потребу вітчизняного споживача у картонній транспортній тарі, паперових шпалерах, зошитах, паперовій продукції санітарно-гігієнічного призначення тощо. За перше півріччя 2013 року вироблено товарної продукції на суму близько 3,54 млрд гривень, що становить 104,5% порівняно з 2012 роком.

Паперу та картону вироблено на 109,5% більше, ніж у 2012 році; ящиків із гофрокартону відповідно на 110,7%.

У цей святковий день дякуємо всім працівникам галузі за їхню працю.

Велика подяка керівникам підприємств, які мобілізують колективи на розвиток вітчизняного виробництва, прикладають зусилля для підвищення заробітної плати.

Особлива подяка профспілковим працівникам і профактиву за послідовну політику захисту прав та інтересів трудящих, за їх внесок у зростання рівня якості життя та виконання колективних договорів, вирішення соціальних проблем, покращення охорони праці, відповідно до законодавства.

Щирі привітання молоді, яка вирішила продовжити трудову славу батьків. Бажаю всім працівникам галузі міцного здоров'я, щастя, благополуччя, творчого натхнення у виконанні почесного й відповідального професійного обов'язку.

З професійним святом вас, дорогі спілчани! З повагою

Вадим СІБІЛЬОВ,
голова Профспілки працівників лісових галузей України

ЗІ СВЯТОМ!

20 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ХАРЧОВОЇ ГАЛУЗІ!

Сердечно вітаю вас із професійним святом – Днем працівників харчової промисловості!

Галузь, у якій ви працюєте, успішно розвивається завдяки вашій професійній майстерності, досвіду й щирому прагненню виготовляти високоякісні продукти харчування, призначені для задоволення потреб широкого кола споживачів.

Прийміть щиро подяку за вашу сумлінну працю, турботу про здоров'я співвітчизників, постійне нарощування обсягів виробництва продуктів харчування і розширення їх асортименту.

У цей святковий день бажаю вам нових трудових звершень і задоволення від роботи. Зичу вам гарного настрою, добра, щастя, достатку й родинного благополуччя. З повагою

Юрій КУЛИК,
Голова Федерації профспілок України

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ!

Шановні спілчани! Вся Україна шанує самовіддану працю людей однієї з найнеобхідніших для суспільства професій – працівників харчової промисловості.

Саме завдяки самовідданій праці трудових колективів харчова промисловість є одним із лідерів в освоєнні нових методів та форм ринкового господарювання, в технічному і технологічному оновленні виробництва. Позитивні тенденції, що склалися у виробництві продовольчих товарів, необхідно всіляко розвивати, постійно нарощувати їх випуск та оперативну реагувати на запити споживачого ринку. Профспілка АПК є надійним партнером працівникам галузі в

реалізації питань соціально-економічного захисту, розвитку соціального партнерства, відтак і надалі готова підтримувати ініціативи колективів харчової промисловості щодо створення необхідних умов для ефективної роботи.

Центральний комітет Профспілки працівників агропромислового комплексу України вітає всіх працівників харчової промисловості, керівників і спеціалістів, профспілковий актив галузі із професійним святом, бажає міцного здоров'я, щастя, достатку та нових трудових звершень на благо України.

Ігор СОПЕЛКІН,
голова Профспілки працівників АПК

Фото Анастасія ЛИСЕНКА

КОМІСІЯ

ГЕНУГОДА: ПІДБИТО ПІДСУМКИ

14 жовтня в Будинку профспілок відбулося засідання спільної робочої комісії повноважних представників сторін соціального діалогу з підбиття підсумків виконання положень Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2010–2012 роки станом на 1 липня 2013 року.

Тетяна РУБАН
«ПВ»

У заході взяли участь в. о. першого заступника Голови ФПУ Григорій Осовий, заступник міністра соціальної політики України В'ячеслав Коломієць, заступник голови Федерації роботодавців України В'ячеслав Биковець. Учасники засідання розглянули й схвалили перелік положень Генеральної угоди на 2010–2013 роки, оцінка яких попередньо узгоджена сторонами. Взято за основу підготовлений секретаріатом спільної робочої комісії сторін перелік положень Генугоди на 2010–2012 роки, в оцінці виконання яких є розбіжності. Було взято до відома пропозиції сто-

рони профспілок щодо вжиття заходів, необхідних для виконання Генеральної угоди на 2010–2012 роки. Члени спільної комісії також обговорили інформацію повноважних представників сторін про виконання протокольних доручень за результатами засідання спільної робочої комісії повноважних представників сторін власників і профспілок від 25.02.2013 та розглянули інформацію про додаткові заходи (протокольні доручення) з метою виконання норм Генугоди на 2010–2012 роки. З обговорених питань прийнято низку відповідних рішень і дано доручення профільним міністерствам та відомствам щодо вжиття заходів, необхідних для виконання Генугоди на 2010–2012 роки.

АКТУАЛЬНО

ПРИНЦИПОВА ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК

15 жовтня відбулося засідання робочої групи Спільного представницького органу об'єднань профспілок із підготовки прийнятних рішень для сторін соціального діалогу з метою врегулювання розбіжностей, що виникли за результатами колективних переговорів з укладення Генеральної угоди на 2013–2015 роки.

Після засідання в. о. першого заступника Голови ФПУ Григорій Осовий. Члени робочої групи розглянули звернення Міністерства соціальної політики України щодо можливих змін у позиції профспілкової сторони стосовно неузгоджених положень проекту Генугоди на новий строк, віднесених до Таблиці розбіжностей. У ході обговорення, заслу-

хавши різні точки зору, члени комісії дійшли висновку, що на сьогодні немає підстав для перегляду позиції профспілкової сторони щодо неузгоджених питань проекту Генугоди на новий строк. Тому за результатами засідання було прийнято рішення поінформувати членів СПО об'єднань профспілок про жорстку позицію профспілкової сторони на засіданні СПО 17 жовтня.

ЗАСІДАННЯ

ОБСТОЮВАННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ СПІЛЧАН ПІД ЧАС РЕФОРМ

10 жовтня в Будинку спілок відбулося засідання ЦК Профспілки працівників охорони здоров'я України, в якому взяли участь міністр охорони здоров'я України Раїса Богатирьова та заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк. Вела засідання голова Профспілки працівників охорони здоров'я Вікторія Коваль.

Фото Кирилла ЛАТИШЕВА

Олена ОВЕРЧУК
«ПВ»

На засіданні було розглянуто та винесено рішення з питань «Про підвищення ролі профспілки та її організацій в обстоюванні трудових прав та соціально-економічних інтересів спілчан у процесі реформування системи охорони здоров'я», а також «Про затвердження Положення про профспілкову організацію структурного підрозділу первинної профспілкової організації закладу, установ охорони здоров'я».

У своєму виступі Вікторія Коваль звітвала про роботу Профспілки працівників охорони здоров'я України за 2013 рік. У її доповіді, зокрема, зазначалося, що в ході реформування галузі охорони здоров'я виникають проблеми фінансового та кадрового характеру. З огляду на це, робота Профспілки працівників охорони здоров'я між засіданнями її ЦК у період з 29 листопада 2012-го по 10 жовтня 2013 року була зосереджена на питаннях фінансового забезпечення галузі, збереження кадрового потенціалу, підвищення зарплатної плати, покращення умов праці, дотримання і виконання конституційних прав та гарантій працівників охорони здоров'я та необхідності внесення відповідних змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік», а також перспектив його формування на 2014 рік, зокрема щодо встановлення тарифу і розряду ЄТС на рівні мінімальної заробітної плати, поширення дії постанови КМУ № 209 від 05.03.2012 щодо умов оплати праці працівників реформованої первинної ланки в неплотних регіонах.

Також було вирішено доручити головам Кримської республіканської, обласних, Київської та Севастопольської міських організацій профспілки активізувати координацію діяльності територіальних профспілкових організацій в обстоюванні трудових, соціально-економічних прав працівників галузі, посилити правову роботу та забезпечити на місцях дієвий громадський контроль за дотриманням трудових прав та соціально-економічних гарантій в умовах реформування галузі, а також оперативно реагувати на факти їх порушення, взяти під особистий контроль питання своєчасної оплати праці в повному обсязі, остаточно погашення заборгованості із зарплати вивільненим працівникам у зв'язку з ліквідацією установ Держсанепідслужби України.

Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк у своєму виступі наголосив на тому, що перед галузеву профспілкою, як і перед ФПУ загалом, постають важливі завдання щодо підвищення престижності праці, зокрема працівників охорони здоров'я, забезпечення своєчасного фінансування галузі, запровадження нового розміру базового тарифу ЄТС, а також громадського контролю виплати заборгованості із зарплати. В даному разі, підкреслив він, якщо ми хочемо реального вирішення проблеми, треба відкрито і конкретно її визначити.

Тож для підвищення ролі профспілки та її організацій в обстоюванні трудових прав та соціально-економічних інтересів спілчан у процесі реформування системи охорони здоров'я ЦК Профспілки працівників охорони здоров'я України постановив звернутися до Президента, Кабінету Міністрів та Верховної Ради України щодо належного фінансового забезпечення галузі

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

ВІДПОВІДАТИ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СТАНДАРТАМ ПОВИННА НЕ ЛИШЕ ПРОДУКЦІЯ, А Й ОПЛАТА ПРАЦІ

Що чекає на українську промисловість в умовах нової фази євроінтеграції – ось ключове питання, що розглядалося 14 жовтня на першому засіданні міжвідомчої робочої групи для аналізу можливих економічних ризиків, пов'язаних з реалізацією Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Головуючий на засіданні віцепрем'єр-міністр Юрій Бойко акцентував увагу на необхідності активної співпраці урядовців, депутатів, організацій роботодавців і профспілок у розв'язанні старих і нових проблем у період адаптації до вимог ЄС.

Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк, у свою чергу, наголосив на необхідності глибокого аналізу ризиків для ринку праці в регіональному і галузевому аспектах. Він попросив Юрія Бойка дати відповідні доручення Мінекономіки та Мінпраці, зауваживши при цьому, що профспілки надають свої пропозиції стосовно соціальної складової цього питання. «Профспілки в цілому підтримують курс України на інтеграцію з Європою», – такими словами розпочав свій виступ член міжвідомчої робочої групи, голова СПО профспілок машинобудування, голова Профспілки працівників АСМУ Василь Дудник. Далі він за-

значив: «Ми вважаємо, що в довгостроковій перспективі це позитивно вплине на розвиток промисловості і забезпечить підвищення соціальних стандартів. Водночас нас непокоять ризики, що можуть виникнути в найближчі роки. Я дозволю собі зупинитися лише на тих із них, що стосуються соціальних питань. По-перше, внаслідок запровадження зони вільної торгівлі окремі підприємства можуть не витримати конкуренції і будуть або ліквідовані, або призупинять свою роботу, або працюватимуть в режимі неповного робочого часу. По-друге, можливе намагання роботодавців вирішувати проблему

конкурентоспроможності за рахунок зменшення витрат на оплату праці. Тому вже зараз слід працювати над заходами для запровадження гідної праці в Україні, що передбачають оплату, яка забезпечить розширене відтворення робочої сили, належні умови й охорону праці. До речі, профспілки вже працюють над Концепцією підвищення престижності праці в Україні. Ми вважаємо, що відповідати європейським стандартам повинна не лише продукція, а й оплата праці. У засіданні також узяв участь голова Профспілки працівників автомобільного транспорту та шляхового господарства Олег Хмарний.

ТУРБОТА

ТЕПЛОМ ТА УВАГОЮ ЗІГРІТИ СЕРЦЯ

Анатолій ХАЧІЯН

голова Ради ветеранів апарату управління ДАТ «Чорноморнафтогаз»

Як голова ради ветеранів первинної організації апарату управління Публічного акціонерного товариства «Державне акціонерне товариство «Чорноморнафтогаз», я хотів би поділитися із читачами власним досвідом щодо ролі профспілок у житті ветеранів.

Відомо, що основна увага приділяється ветеранам війни, бо вони це заслужили, а про ветеранів праці, на жаль, окрім як пенсійного забезпечення, практично ніхто не піклується. Але наша профспілкова організація, без усякої підказки з боку ветеранів, узяла всі турботи на себе. Велику роль у цій справі відіграє комітет профспілки та його керівник. У нашому випадку первинку управління підприємства очолює Руслан Семіяшкін, молодий та енергійний працівник. Жодне питання з боку ветеранської організації не залишалося й не залишається без уваги. Так, на ювілеї ветеранів профспілковий комітет виділяє грошові виплати та надсилає листи подяки. У разі хвороби чи лікування їм надається матеріальна допомога. Профком апарату управління регулярно організовує відвідування ветеранами спектаклів і концертів, що проходять на сценах Сімферополя. У випадках сумних дат, а це неминує серед ветеранів, надається матеріальна та практична допомога щодо поховання. Та-

кож потрібно зазначити, що дуже допомагає Об'єднана профспілкова організація підприємства, де довгий час керівником є Ярослав Бабюк. За потреби проведення складних операцій об'єднаний профспілковий комітет завжди знаходить можливість надати матеріальну допомогу. У нашій ветеранській організації понад 80 осіб, і я, як їхній голова, постійно отримую дзвінки із вдячністю членам профспілкового комітету за їхню турботу та увагу. Хотілося б побажати нашому профкому і зараз і в майбутньому виявляти таку ж турботу про ветеранів, адже нинішні працівники також будуть ветеранами. Відомо: який фундамент заклали, таким і буде наш загальний будинок. Велику увагу ветеранам приділяє і керівництво підприємства, до речі, досить унікального у своїй діяльності. Насмілюся стверджувати, що сьогодні у світі немає підприємства, що здійснювало б розвідку, буріння, розробку, видобування вуглеводнів, транспортування і їх зберігання у єдиному технологічному циклі. А наше підприємство це успішно робить уже 35 років. Висловлюю подяку керівництву підприємства за те, що ніколи не відмовляє ветеранам за їхніми зверненнями у всіх побутових справах. У такій взаємодії адміністрації «Чорноморнафтогазу» та профкому, на мій погляд, закладено великий потенціал і, звичайно, чуйне ставлення до ветеранів підприємства.

СЕМІНАР

ГІДНА ПРАЦЯ – ГІДНА ПЕНСІЯ

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

У Будинку профспілок 7–9 жовтня відбувся Всеукраїнський семінар голів комітетів ветеранів праці та дітей війни рад організацій ветеранів на тему: «Стан соціального захисту ветеранів праці, дітей війни, інших громадян похилого віку та шляхи його покращення у світлі рішень VI з'їзду ОБУ та Статуту Організації ветеранів України».

Тетяна РУБАН

«ПВ»

Захід організував Комітет ветеранів праці та дітей війни Ради ОБУ спільно з Федерацією профспілок України. Його проведення мало на меті привернути увагу органів влади, суспільства до вирішення проблем життєзабезпечення ветеранів праці, дітей війни та решти громадян похилого віку.

У заході взяли участь керівники ветеранських організацій, Голова ФПУ Юрій Кулик, його заступники Сергій Кондрюк і Григорій Осой, представники центральних органів виконавчої влади, науковці. Семінар розпочався з публічних слухань питання активізації ролі соціального захисту дітей війни та решти громадян похилого віку. Голова ФПУ Юрій Кулик розповів про дії ФПУ щодо забезпечення у суспільстві принципів соціальної справедливості, гідної праці та належної її оплати, вшанування працівників виробничої сфери. Він поінформував про розвиток соціального діалогу між профспілками, органами державної влади та роботодавцями щодо вирішення гострих проблем соціально-економічного захисту людини праці.

Провідні фахівці апарату Федерації профспілок України у своїх виступах спинилися на проблемах соціальної несправедливості в оплаті праці, про тенденції колективно-договірного регулювання, у податковій системі та пенсійному забезпеченні.

ПЕТРО ЦИБЕНКО, ГОЛОВА РАДИ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ:

«Організація ветеранів України – єдина організація, яка об'єднує усі категорії ветеранів та активно опікується проблемами цих людей. Сьогодні ми прагнемо максимально на законодавчому рівні захистити інтереси інвалідів ВВВ, учасників бойових дій, дітей війни, ветеранів праці».

Заступник голови ради Організації ветеранів України, голова Комітету ветеранів праці та дітей війни РОБУ Ангеліна Мойсеева розповіла про проблеми соціального захисту ветеранів праці, дітей війни, решти громадян похилого віку та шляхи його поліпшення у світлі рішень VI з'їзду ОБУ та Статуту Організації ветеранів України.

У роботі семінару взяв участь голова Ради Організації ветеранів України, народний депутат Петро Цибенко, який акцентував увагу присутніх на актуальних питаннях соціального захисту ветеранів війни, праці, військової служби, розповів про перспективи і проблеми у цій сфері, а також відповів на численні запитання очільників ветеранських організацій.

З доповіддю про стан соціального захисту дітей війни виступила заступник голови Комітету ветеранів праці та дітей війни Ради Організації ветеранів України Світлана Шалашова. Вона звернула увагу на проблеми у законодавстві щодо виконання судових рішень про виплату компенсацій дітям війни та соціального захисту ветеранів праці.

Надзвичайно зацікавилися учасники семінару виступами начальника відділу Департаменту соціальних послуг Міністерства соціальної політики Олега Петрачука, начальника відділу правової експертизи юридичного управління Державної казначейської служби Лариси Пашун, директора департаменту роботи з інвалідами та ветеранами Державної служби з питань інвалідів і ветеранів України Світлани Устименко та ін.

Про регіональні ветеранські справи розповіли у своїх виступах представники обласних ветеранських організацій та дітей війни. Під час обговорення наголосувалося на проблемах, які нині непокоїть ветеранські організації в областях. Це й пенсійне забезпечення ветеранів, диспропорції у пенсіях, пільги на оплату житла, медичне забезпечення та санаторно-курортне лікування, виконання Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» тощо.

Присутні обговорили виконання постанови президії Ради Організації ветеранів України від 18.09.2012 «Про підготовку та відзначення 75-річчя з дня заснування звання Героя Соціалістичної Праці». За підсумками дискусії було вирішено звернутися до Президента України, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради з проханням на державному рівні вшанувати Героїв Соцпраці та повних кавалерів Ордена Трудової Слави.

На семінарі панувала ділова атмосфера, адже особливу увагу акцентували на больових точках ветеранського руху. Його учасники виявилися одностайними у тому, що лише спільними зусиллями можна успішно вирішувати нагальні проблеми й завдання, які постають нині перед громадськими організаціями. Очільники ветеранських організацій висловили сподівання, що їхні пропозиції допоможуть ветеранській громаді та органам виконавчої влади більш активно й цілеспрямовано вирішувати нагальні проблеми соціального та правового захисту різних категорій ветеранів.

ВШАНУВАННЯ

ВІДЗНАЧИЛИ СВЯТО

Як повідомляє прес-служба Федерації профспілок Рівненської області, з нагоди відзначення Дня партизанської слави та Дня ветерана у Рокитнівському районі на території Березівської сільської ради, в урочищі Ковалі, відбулися урочистості, у яких взяли участь очільники облдержпрацівництва райадміністрації, представники районної ради, ради ветеранів, громадських

організацій, ЗМІ, учасники партизанського руху, учні, студенти, молодь. У вітальному слові голова ФПО Микола Шершун наголосив, що люди похилого віку потребують уваги та підтримки повсякчас і забезпечити це – наш обов'язок. Учасникам партизанського руху Рокитнівщини та гостям святого організатори представили концертну програму, після чого відбувся святковий обід.

8,4
МЛРД ГРН
МАЛО БУТИ ВИПЛАЧЕНО, ЗГІДНО ІЗ СУДОВИМИ РІШЕННЯМИ, ВЕТЕРАНАМ У 2012 РОЦІ

РОЗМОВА З ВАСИЛЕМ МОЙСЮКОМ, ГОЛОВОЮ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ХІМІЧНИХ ТА НАФТОХІМІЧНИХ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Тетяна РУБАН
«ПВ»

7 жовтня відбулося засідання Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, на якому розглядалися проблеми та перспективи розвитку нафтопереробної промисловості.

Голова Центральної ради Профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості України Василь Мойсюк, який взяв участь у роботі комітету, розповів «ПВ» про критичну ситуацію, яка склалася на підприємствах галузі нафтопереробки.

– Василю Сильвестровичу, під час виступу на засіданні профільного Комітету ВР Ви звернули увагу присутніх на низку болючих точок у нафтопереробній галузі. У чому вони полягають?

– Якщо в перші роки незалежності у країні перероблялося 60 млн т нафти, то сьогодні цей показник становить лише 5–10 млн т на рік.

Такого марнотратства, безгосподарності у використанні потужностей нафтопідприємств немає в жодній країні світу, адже це завдає величезних збитків державі, її бюджету й економіці в цілому.

Україна випрошує у світових фондів значні суми коштів для поповнення бюджету в той час, коли ці гроші можна заробити всередині держави за рахунок збільшення обсягів переробки нафти. Адже кожен 1 млн т переробленої нафти забезпечує бюджету майже 600 млн гривень. Як можна так недооцінювати значення нафтопереробної промисловості в економіці країни, не використовувати величезні фінансові резерви галузі?

Усвідомлюючи, що рівень розвитку нафтопереробної промисловості визначає економічний рівень держави, провідні країни світу зробили все для створення значних потуж-

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

Відсутність перспектив розвитку позбавляє нафтопереробну галузь майбутнього

ностей і досягли значних обсягів переробки нафти: США – 815 млн т на рік, Японія – 209, Німеччина – 120, Італія, Канада, Франція і Англія – більше 100 млн тонн. І це при тому, що деякі з них не мають власної нафти, використовуючи існуючу потужності на 96–97%.

Кризова ситуація, що склалася на підприємствах нафтопереробної промисловості країни, спонукала Центральну раду профспілки до співпраці з Міністерством енергетики та вугільної промисловості, а також до постійних звернень із цих питань до вищих посадових осіб держави. Але попри доручення Президента не здійснено жодних дійових заходів щодо захисту та збереження від руйнування нафтоперероб-

ної промисловості країни. Єдиною реакцією на наші звернення були формальні відписки або обіцянки.

Впроваджено останніх років зупинено роботу всіх нафтопереробних заводів, крім ПАТ «Укртатнафта». Навіть такі технічно переоснащені заводи, як ПАТ «Лукойл – Одеський нафтопереробний завод», ПрАТ «Линник», що здатні забезпечити випуск нафтопродуктів згідно з європейськими стандартами, призупинили свою основну діяльність. Цей процес супроводжується збідненням працівників, значним скороченням персоналу та втратою кваліфікованих кадрів.

– Які ж причини зупинки підприємств?

продуктів, в якому було чітко зазначено заходи щодо покращення стану в нафтопереробній промисловості. Це вселяло хоч якусь надію на позитивні зміни на нафтопереробних заводах. Але час, що минув після підписання цього документу, показав, що основні його пункти не виконані, переважно через невиділення коштів на модернізацію та відсутність заходів щодо захисту від зовнішнього ринку нафтопродуктів.

Іноколи лунають думки про те, що в цих негараздах винна держава. Так, це очевидно, але ми розуміємо, що не все так однозначно. Разом з тим, без підтримки держави виробництво нафтопереробної продукції не зможе вийти з кризи.

Затримка з прийняттям позитивного рішення призведе до втрати кваліфікованих кадрів, часу і можливостей для відродження нафтопереробної промисловості України.

– Передусім це відсутність єдиного бачення перспектив розвитку цієї надзвичайно важливої галузі промисловості, а також координації дій щодо створення умов для успішної роботи підприємств з боку держави. По-друге, недостатня інвестиційна активність, застарілі технології, загальмованість модернізації та надмірна дорожнеча імпортованої нафти.

– Два роки тому уряд і виробники нафтопродуктів підписали Меморандум про партнерство. Чи покращилося фінансування нафтопереробних заводів, проводилася їхня модернізація відповідно до цього документа?

– У березні 2011 року було підписано Меморандум про партнерство між Кабінетом Міністрів України та вітчизняними виробниками нафто-

– Які кроки, на Вашу думку, мають поліпшити ситуацію в галузі?

– Враховуючи, що протягом багатьох років угоди та меморандуми, що уклалися урядом та власниками нафтокомпаній, майже не виконувалися, а стан справ у вітчизняній стратегічній галузі промисловості залишається критичним, вважаю, що це питання потребує термінового розгляду на засіданні Кабінету Міністрів України та прийняття відповідної постанови, в якій має бути передбачено вирішення всіх питань, пов'язаних із відродженням нафтопереробної промисловості. Насамперед необхідно:

– вдосконалити нормативно-правову базу щодо стимулювання інвестиційної діяльності в нафтопереробній галузі та захистити вітчизняний ринок нафтопродуктів;

– на основі розроблених підприємствами програм затвердити на урядовому рівні єдину Державну програму модернізації нафтопереробної промисловості, виконання якої через 3–4 роки забезпечить Україну вітчизняними якісними нафтопродуктами. У програмах слід передбачити окремо щодо кожного підприємства послідовність робіт із модернізації, терміни та вартість виконання робіт;

– розробити механізм посилення відповідальності нафтопереробних заводів за своєчасне виконання робіт із модернізації та реконструкції;

– передбачити засоби впливу на власників підприємств у разі зриву проведення модернізації;

– визначити джерела фінансування передбачених робіт із модернізації окремо щодо кожного підприємства, і в разі незабезпечення власниками фінансування робіт у необхідних обсягах і в належні терміни ставити питання про заміну цих власників з подальшим вирішенням їхньої долі.

Затримка з прийняттям позитивного рішення щодо вищезазначених питань призведе до втрати кваліфікованих кадрів, часу і можливостей для відродження нафтопереробної промисловості України, а отже, непередбачуваних наслідків для такої важливої, стратегічної галузі нашої держави. Сподіваюсь, що всі ці рекомендації стануть кроком до вирішення проблем та відродження нафтопереробної промисловості.

ВЕРХОВЕНСТВО ПРИНЦИПУ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ ЯК ЗБРОЯ В БОРОТЬБІ З БІДНІСТЮ

У 2000 році на Саміті Тисячоліття Україна підписала Декларацію Тисячоліття ООН, відтак – узяла на себе зобов'язання досягти Цілей Тисячоліття в галузі розвитку до 2015 року. Підписання Україною цього надзвичайно важливого документа – не тільки визнання першочерговості розв'язання існуючих проблем людського розвитку та їх важливості для подальшого процвітання нації, а й ознака взяття на себе державою відповідальності за стан і перспективи розвитку людського потенціалу.

Анна РЕПІЧ
редактор відділу «ПВ»
(за матеріалами Департаменту
бюджетної політики
та соціального захисту ФПУ)

Найголівнішою Ціллю в Україні є «Ціль 1. Подолання бідності». Задля розв'язання проблем бідності в Україні визначено такі завдання:

- зменшити до 2015 року вдвічі частку населення, вартість добового споживання якого не перевищує 5 доларів США за паритетом купівельної спроможності (у 2000 році – 11,9%);
- зменшити частку бідного населення до 25% (за національною межею бідності) (у 2000 році – 26,4%);
- зменшити в десять разів питому вагу населення, чие споживання є нижчим за рівень фактичного прожиткового мінімуму (у 2000 році – 71,2%).

НАУКОВЦІ ПІДРАХУВАЛИ

За даними Інституту демографії та соціальних досліджень ім. Птухи НАН України, відповідно до поставлених завдань, за період 2010–2011 років вдалося досягти помітних успіхів на шляху досягнення цілі. Зокрема, частка населення, чие добове споживання є нижчим за 5 доларів США на добу, за ПКС у 2011 році становила лише 1,7% проти 4% цільового орієнтуру, проте 2012-го – уже 2,3%.

Частка бідного населення за національним критерієм зменшилася 2011 року до 24,3%, випередивши цільовий орієнтуру 2015 року (25%), але у 2012 році знову відбулося збільшення до 25,5%.

При цьому неоднозначні зміни відбулися в структурі бідного за національним критерієм населення: якщо частка бідних серед дітей у 2011 році помітно зменшилася і становила 32% проти 33% запланованих, то 2012-го частка бідних серед дітей знову зросла до 33,1%. Тим часом частка бідних серед працюючих не досягла встановленого орієнтуру і становила у 2011 році 19,6% проти 19% запланованих, а 2012-го зросла до 20,7%.

Бідність – багатомірний феномен, що означає не тільки недостатній рівень доходів, а також поганий стан здоров'я та низький рівень освіти, відсутність доступу до базових соціальних послуг, обмежені можливості брати участь у процесах, що впливають на життя людей. Лише завдяки проведенню цілого комплексу спільних узгоджених дій можна досягти реального результату на шляху до соціального прогресу та ефективної соціальної політики. Спільними зусиллями ми наблизимось до запровадження в Україні сучасної справедливої соціальної держави з європейським рівнем життя.

ваних, а 2012-го взагалі зросла до 20,7%.

Повністю не вдалося виконати третє завдання цілі, оскільки частка населення, чие споживання є нижчим за рівень фактичного прожиткового мінімуму, різко зросла у 2009 році, згодом не повернулася на докризовий рівень, і в 2011-му становила 25,8% проти 15% цільового орієнтуру. Таким чином, спостерігається суттєве відставання, яке важко надолганати до 2015 року. Отже, виконання цього завдання залишається сумнівним.

Такі зміни частково можна пояснити підвищенням державних соціальних гарантій із відповідним зростанням доходів населення та вартісного значення межі відносної бідності. Значна частка населення має надзвичайно низькі доходи, що

може призводити до суттєвих коливань у рівнях бідності залежно від зміни вартісного значення межі. Проте зростання рівня бідності за всіма зазначеними критеріями лійні свідчить про загальне погіршення ситуації.

БІДНІСТЬ У РЕГІОНАХ

У розрізі регіонів України, за даними обстеження за 2012 рік, найвищий рівень бідності за відносним критерієм спостерігався у Рівненській (46,7%), Тернопільській (44,9%), Кировоградській (35,9%) областях. Найнижчий рівень бідності – у Києві (7,8%), а також у Запорізькій (13%) та Миколаївській (14,2) областях.

Аналіз, зроблений Інститутом демографії, – методологічно правильний, проте не відображає ре-

альний стан із бідністю в країні, оскільки розрахунок здійснюється відповідно до затвердженого розміру прожиткового мінімуму, або фактичного, розрахованого Мінсоцполітики. Проте реальний розмір прожиткового мінімуму в Україні нині набагато вищий, адже набір продуктів, товарів і послуг не змінювалися упродовж 13 років. Окрім того, прожитковий мінімум для працездатних осіб не враховує податок на доходи фізичних осіб.

Так, розмір прожиткового мінімуму, встановлений законодавством, станом на серпень ц. р. був нижче фактичного прожиткового мінімуму, розрахованого Мінсоцполітики, на 2,9%, для працездатних осіб – на 5,3% (а з урахуванням податку на доходи фізосіб – на 18,9%).

СОЦІАЛЬНІ МІНІМУМИ

Воснову державної соціальної політики України покладено ідею соціальних мінімумів: мінімальна зарплата, мінімальна пенсія, прожитковий мінімум тощо. При цьому розміри мінімальних державних соціальних стандартів і гарантій є заниженими. Занижений розмір заробітної плати, у т. ч. у бюджетній сфері, наявність суттєвих розмірів заборгованості з виплати заробітної плати, несправедливе оподаткування та пенсійна система провокують поширення бідності серед працюючого населення, відтак – серед пенсіонерів, а також недофінансування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування, державного і місцевих бюджетів.

Для привернення уваги суспільства до проблем економічної, соціально-економічної, трудової сфер, без вирішення яких неможлива побудова в Україні суспільства соціальної справедливості, ФПУ зверталася до Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів, інших центральних органів виконавчої влади, організацій роботодавців з пропозиціями вжити конкретних заходів для подолання соціальної несправедливості. Саме з цією метою профспілки визначили основні «зони соціальної несправедливості», які потребують негайного вирішення:

- у сфері оплати праці: занижений розмір мінімальної заробітної плати; дискримінація в оплаті праці працівників бюджетної сфери; заборгованість із виплати заробітної плати; зростання диференціації заробітної плати за видами діяльності; борги зі сплати страхових внесків до Пенсійного фонду та єдиного соціального внеску; значний рівень

- бідності серед працюючого населення;
- у сфері зайнятості: неконтрольоване поширення нестандартної зайнятості; високий рівень безробіття серед молоді та осіб передпенсійного віку; високий рівень тінізації трудових відносин;
- у сфері промислової політики: критичний стан галузі житлово-комунального господарства;
- у пенсійній сфері: наднизький розмір пенсій; розрив у розмірах пенсій, призначених у різні роки; наявність спеціальних пенсійних систем;
- у сфері колективно-договірної регулювання: звужена сфера дії галузевих угод; зменшення рівня охоплення працівників колективними договорами.

Першочерговими заходами для досягнення соціальної справедливості мають стати забезпечення стабільного зростання реальних доходів населення та зниження майнового розшарування, згортання масштабів бідності та ліквідація її крайньої форми, дотримання міжнародних зобов'язань та ратифікація Європейської соціальної Хартії (в повному обсязі), Європейського кодексу соціального забезпечення, Конвенції Міжнародної організації праці № 102 «Про мінімальні норми соціального забезпечення» та № 117 «Про основні цілі і норми соціальної політики», вдосконалення законодавства з оплати праці, перехід від соціальних мінімумів до соціальних стандартів та ін. Таким чином, для забезпечення соціальної справедливості, розбудови соціальної держави Україні потрібно досягти європейських стандартів оплати праці, гарантій соціального забезпечення, відповідних умов життя громадян та існуючого соціального захисту.

На жаль, нині в Україні не забезпечено принципу соціальної справедливості ні в оплаті праці, ні в оподаткуванні, ні в соціальному захисті.

Що багатий не заплатить, то з бідного тричі візьмуть

Податкова дискримінація

Профспілки вважають, що справедлива система оподаткування має сприяти, з одного боку, зростанню доходів громадян, а з іншого – інтенсивному розвитку виробництва. Як наслідок, збільшаться податкові надходження до бюджетів. Оптимального ефекту в цьому питанні можна досягти тільки шляхом збалансування інтересів бізнесу і громадян.

Олена Шкрабак

завідуюча відділу з питань оподаткування департаменту бюджетної політики та соціального захисту апарату ФПУ

Якщо врахувати той факт, що Україна яскраво демонструє низький рівень життя своїх громадян, то в основу всіх змін податкової політики України слід покласти соціальні пріоритети з тим, щоб якісно підвищити добробут населення.

Водночас протягом останніх років до Податкового кодексу України внесено понад 500 змін, спрямованих на поліпшення умов ведення бізнесу в Україні, тоді як позитивні зміни для громадян залишилися на останньому плані. І хоча Податковий кодекс України привніс багато позитивних нововведень, сьогодні, на жаль, ми маємо значну дискримінацію в оподаткуванні трудових доходів у вигляді заробітної плати.

ПЕРША ПРИЧИНА

Оподаткування мінімального рівня доходу, необхідного для життя працівника і членів його сім'ї, що є еквівалентом собівартості відтворення робочої сили. Виправити таку ситуацію може введення неоподаткованого мінімуму доходів громадян, який є державною соціальною гарантією відповідно до Законів України «Про державні соціальні стандарти і державні соціальні гарантії» і «Про прожитковий мінімум». До речі, введення неоподаткованого мінімуму має позитивний ефект у вигляді підвищення купівельної спроможності і, як наслідок, розвитку внутрішніх ринків, збільшення податкових надходжень до бюджету від ПДВ і акцизного податку, і водночас – зменшення соціальних виплат з бюджету.

Неоподатковуваний мінімум існує в багатьох країнах світу. У Китаї неоподатковуваний мінімум становить 3500 юанів на місяць (557 дол. США). В Естонії він складає 192 дол. на місяць. В Австралії громадянин, чий прибуток становить менше 500 дол. на місяць, звільняється від оподаткування. У Люксембурзі й Австрії ну-

льова ставка застосовується при доходах до 1000 дол. на місяць, в США – до 700 дол., в Ірландії – до 600 дол., у Франції – до 500 дол. Для нашої країни це вважається фантастикою, але за кордоном цей механізм успішно працює багато років.

В Україні ж по суті неоподатковуваний мінімум застосовується при оподаткуванні доходу підприємства у вигляді собівартості продукції. Тоді як відповідно до Податкового кодексу працівникам доводиться платити податок з усього розміру доходу (після відрахувань єдиного соціального внеску), крім окремих осіб, які отримують незначний дохід і мають право на податкову соціальну пільгу.

Ось наочний приклад наслідків через відсутність неоподаткованого мінімуму. З одного боку, є працівник, зарплата якого становить 2000 грн. З другого – підприємство, що отримало 2000 грн доходу. В результаті проведених розрахунків з'ясується, що на працівника податковий тиск буде вдвічі більше, ніж на підприємство.

ФПУ тривалий час домагався встановлення неоподаткованого мінімуму доходів громадян, що є вкрай необхідним елементом у повноцінному відтворенні робочої сили. Попереднім позитивним результатом спільної роботи сторін соціального стало включення до проекту Концепції реформування податкової системи України, а згодом і законопроекту Міністерства доходів і зборів України «Про внесення змін до Податкового кодексу України і деяких інших законодавчих актів України (відносно зменшення навантаження на фонд оплати праці)» найбільш принципового для профспілок положення відносно зниження податкового навантаження на працівників шляхом звільнення від оподаткування заробітної плати, розмір якої не перевищує 1500 грн на місяць.

Означений законопроект був внесений на розгляд засідання Кабміну на початку літа ц. р. та в цілому передбачав позитивні зміни: зниження ставки податку на доходи для бідності фізичних осіб порівняно з чинним Податковим ко-

За даними Державного університету Державної податкової служби України, бідні громадяни в нашій країні сплачують у 50 разів більше податків, ніж багаті. Наслідком такої ситуації є постійно зростаючий рівень бідності серед працівників і соціальної нерівності в суспільстві.

дексом України (з 15% до 10%). Проте, на жаль, у тій редакції проекту було відсутнє положення щодо звільнення від оподаткування доходу, необхідного для підтримки достатнього життєвого рівня.

ДРУГА ПРИЧИНА

Значна дискримінація в оподаткуванні зарплати порівняно з оподаткуванням нетрудових доходів (дивідендів, відсотків за депозитними вкладами, прибутків від продажу рухомого і нерухомого майна та ін.). Ставки оподаткування зарплати щонайменше втричі вище, ніж ставки на нетрудові доходи. Тобто працівник повинен заплатити в кілька разів більше податку із заробітної плати, ніж багатий прошарок громадян, основні прибутки яких або взагалі не обкладаються податком, або ж оподатковуються за низькою ставкою. При цьому саме багаті громадяни України отримують найбільше соціальних пільг. Так, 10% найбагатших громадян отримують 22% пільг, і лише 2% пільг отримують 10% найбідніших громадян.

В Україні розрив між доходами багатих і бідних досяг критичного рівня: за даними різних експертів, він сягає до 40 разів, що становить загрозу національній безпеці держави і соціальній стабільності. Усунути таку нерівність необхідно шляхом встановлення податкового наванта-

ження на зарплату не вище, ніж оподаткування доходів, зокрема відсотків за депозитними вкладами і дивідендів.

У цьому питанні у нас є односторонній уособі Європейської федерації профспілок громадського обслуговування, яка 2010 року прийняла Хартію про справедливе оподаткування, одне з положень якої визначає, що податок на капітал і прибуток мають бути вище, ніж податок із працівників і податок на прибутки, що сплачується в громадських цілях.

ТРЕТЯ ПРИЧИНА

Оподаткування витрат на отримання медичних послуг. У нашому податковому законодавстві такі витрати звільняються від оподаткування через механізм податкової знижки. Проте норма про включення в податкову знижку витрат на лікування і медичне обслуговування на сьогодні не працює, оскільки введення її в дію передбачається тільки після ухвалення Закону про обов'язкове медичне страхування. Зважаючи на це, профспілки вважають, що було б доцільно зняти таке обмеження і дозволити включати до податкової знижки витрати на лікування і медобслуговування до ухвалення цього закону.

17–23 червня ц. р. в Європі пройшов Тиждень справедливого оподаткування, мета якого – підвищення обізнаності щодо справедливого оподаткування.

РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ І КРОКИ ПРОФСІЛОК

Згідно з проведеним науково-дослідним центром опитуванням, 83,6% його учасників вважають, що сплачені податки розкрадаються або використовуються неефективно, і лише 11,2% – що платник підтримує тих, хто найбільше цього потребує, або що сплачені податки повернуться до них або їх близьких.

Профспілки використовують, крім усього іншого, міжнародні механізми впливу для вирішення згаданих проблем, серед яких звернення профспілкової сторони до Міжнародного бюро праці з пропозицією розробити і прийняти Рекомендацію МОП про справедливе оподаткування зарплати, насамперед з метою припинення дискримінації в оподаткуванні працюючих громадян. Ця ініціатива була презентована, зокрема, під час Міжнародної конференції МКП і ЄФПГО в Брюсселі, а також зустрічей з представниками сторін роботодавців і органів виконавчої влади. До того ж, профспілкова сторона звернулася до світової спільноти за підтримкою ідеї справедливого оподаткування. Пропозиція профспілок щодо розробки зазначеної Рекомендації отримала позитивний відгук Бюро діяльності трудящих МОП і ЗКП, зважаючи на її важливість для працівників і членів їх сімей у всьому світі.

Профспілки вважають, що подальше реформування податкової системи має відбуватися в напрямі справедливого оподаткування за участю всіх соціальних партнерів і з урахуванням загальносвітових тенденцій, зокрема бути спрямованим на реалізацію таких міжнародних документів, як Декларація МОП «Про соціальну справедливість з метою справедливої глобалізації» (2008 р.) та Хартія Європейської федерації профспілок громадського обслуговування «Про справедливе оподаткування».

У листопаді ц. р. на засіданні Виконкому Загальної конфедерації профспілок обговорюватиметься питання про необхідність удосконалення податкового законодавства. Особливу увагу присутніх на цьому засіданні буде приділено ідеї створення міжнародного договору про справедливе оподаткування зарплати.

У нашій країні громадяни не довіряють податковій системі, оскільки медичні послуги і освіта, які вони отримують за свої податки, далекі від того, на що можна було б сподіватися за такі гроші.

**До 40 разів
сягає розрив
між доходами багатих і бідних громадян**

Paica
Чирваоглядач «ПВ»
chirva@bigmir.net

Чи позбудемось філософії бідності?

Близько 7 млн українців живуть за межею бідності. Це дані Державного комітету статистики за липень 2013 року. І між іншим, це 16,3% усього населення країни. Хоча експерти по-різному оцінюють масштаби бідності, посилаючись на різноманітні методи підрахунків, Україна стабільно очолює рейтинги найбідніших країн. Напередодні Міжнародного дня боротьби з бідністю, що відзначається 17 жовтня, «Профспілкові вісті» аналізували причини злиденного життя наших співгромадян. А також чому одні програми, спрямовані на подолання цього ганебного явища, дієві, а інші – ні.

НА МЕЖІ ЧИ ЗА МЕЖЕЮ?

Єдиного критерію оцінювання бідності в Україні досі не існує. Експерти говорять про відносний, абсолютний, суб'єктивний рівень бідності, але тим, кому не вистачає на харчі й ліки, така класифікація ні до чого. А коли науковці починають порівнювати рівень життя в країні та за її межами, висновки відверто дратують. Бо порівнювати бідних за стандартами, приміром, Франції чи Німеччини з нашими українськими реаліями – справа невдячна. До того ж, треба зважати на менталітет наших співвітчизників. Враховувати, з одного боку, такі національні особливості, як схильність українців «прибіднятися», а з іншого – жити на широку ногу. На думку експертів, у нашого населення доволі неадекватна оцінка свого рівня життя. За результатами недавнього соціологічного опитування, більшість українців включили автомобіль у перелік благ, необхідних родині для нормального життя.

Якщо запитати, скільки грошей потрібно, аби жити гідно, відповіді будуть

Якщо середні витрати європейця в кінці 2013 року мають становити 12,8 тис. євро, то в найбагатшій європейській країні Ліхтенштейні – вчетверо більше, Норвегії та Швейцарії – вдвічі більше, Польщі – наполовину менше, а в Болгарії, Білорусі та Україні – лише чверть від середньоєвропейської суми.

діаметрально різнитися. Загалом, чим більше людина має, тим вищі у неї соціальні запити. Ті, хто живе надголодь, стверджують, що їм би вистачило 3 тис. грн на місяць. Кому вистачає на продукти харчування та деякі речі, хотіли б отримувати 5,5 тис. гривень. Прошарок людей, котрим вистачає на життя, вдовольнилися б 4 тис. гривень. Але ніде правди діти: показник межі бідності існує, і під цим поняттям розуміють рівень доходу, нижче якого неможливе задоволення основних потреб людини.

Зубожіння нації триває, попри гучні заяви, що держава всі сили спрямовує на боротьбу з бідністю. У яку б принаду обгортку не вкладали програми, заходи чи тези, користі від популістських намагань політиків немає. Й очікувати її в найближчому майбутньому годі. Єдине, чого не приховують політики, так це те, що бідність – глобальне явище, й Україна не становить тут винятку.

Наша держава на 22-му році незалежності опинилась серед країн з найменшим середнім достатком у перерахунку на дорослого мешканця, посідаючи разом з Білоруссю та Молдовою місце аутсайдера на пострадянському просторі. Такі дані оприлюднив швейцарський банк Credit Suisse Global Wealth Report. У найнижчу категорію потрапили більшість країн Африки, Індія, Болівія тощо. Цікаво, що найбагатшою країною СНД став Туркменістан. Там на одного дорослого мешканця припадає у середньому 25–100 тис. дол. на рік.

З огляду на результати різних соціологічних опитувань і експертних оцінок, вражає ставлення українців до визначення «в середньому». Бо, за даними Міністерства доходів і зборів, цьогоріч четверо українців задекларували мільярдні статки. А мільйонерів у нашій державі не так уже й мало. За даними того ж міністерства, їх налічується 3770 осіб. І великий розрив між сплатою податків багатими та бідними – одна з головних при-

чин бідності в Україні, наголошують у Федерації профспілок України. На другому місці – бідність працюючих людей, коли зароблене не забезпечує їм задовільний рівень життя.

Та найбільше фахівців турбує те, що переважна більшість бідуючих сприймає своє становище як належне.

КУЛЬТ БІДНОСТІ ЯК УКРАЇНЬКА ІДЕЯ

Термін «культура бідності» запровадив американський соціолог Оскар Льюїс. Він означає, що цілий прошарок людей примирився з власною бідністю і вважають такий стан нормальним та природним. У таких людей немає ні сил, ні можливостей, а головне – бажання, змінити ситуацію. За теорією американського вченого, найгірше, що ця культура передається в спадок, відтак її носіями стають цілі покоління.

Серед чинників, що формують культуру бідності, вчені називають економічні, політичні і психологічні. І можливо, саме останній є найважливішим. Виявляється, причиною бідності може бути... підсвідомий потяг до такого стану. Такою шокуючою висновку дійшли вчені Інституту соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України. Співробітники інституту досліджують такий феномен, як «психологічний потяг до бідності в українському суспільстві».

Вони, зокрема, з'ясували, що головним «винуватцем» цього феномену є українське село. Зубожіння сільчан спричинене не лише економічними, а й психологічними чинниками: сільська молодь не бачить майбутнього, не прагне отримати професію та виправити ситуацію. Натомість молоді люди спиваються та рано помирають.

Автор дослідження Надим Васютинський стверджує, що носіями культури

41% витрат тих, хто живе в злиднях, йде на продукти харчування, 29% – квартплату, 15% – ліки і 8% – одяг. Для бідних витрати на ліки та одяг становлять приблизно однакову суму – по 10%

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

Наразі лише п'ять країн насправді виділяють встановлені 0,7% свого ВВП у фонд допомоги, створений ООН: Данія, Норвегія, Швеція, Нідерланди і Люксембург. Японія, яка ще в 1970 році підписалася під обіцянкою виплачувати допомогу в розмірі 0,7% ВВП, давно не виконує своїх зобов'язань. У США стверджують, що ніколи не встановлювали для себе певних меж, відтак допомагають як можуть.

ється збільшення доходів громадян, ефективної зайнятості, житлової політики, компенсації вкладникам Ощадбанку колишнього СРСР тощо.

Серед першочергових завдань – проконтролювати, як влада збирається зробити життя українців ситнішим і багатшим. Актуальне питання – формування споживчого кошика. Цієї осені його вміст мають переглянути та збільшити. За законом, це мають робити через кожні п'ять років. Але далі розмов справа чомусь не йде.

Тож нині профспілки мають намір контролювати дії Міністерства соціальної політики. Чинovníки розробили варіант реформування споживчого кошика. Витрати на продукти збільшили до 60%, залишивши на товари та послуги 40%. Наразі перша цифра коливається в межах 53,2–53,5%. Інститут харчування при Міністерстві охорони здоров'я надав свої рекомендації. Федерація профспілок України вимагає, аби там неодмінно врахували її пропозиції. Адже раніше до вартості кошика не закладався податок на дохід фізичних осіб, який сплачують усі українці. Відтак профспілки вимагають підвищити вартість споживчого кошика з урахуванням цього показника. Свої напрацювання й міркування ФПУ уже надала Мінісоцполітики. Зокрема, профспілки сподіваються, що вдасться досягти підвищення вартості споживчого набору на 188 гривень. На таке підвищення активісти розраховують, спираючись на методіку ООН, за якою споживчий кошик має змінюватись не за рахунок продуктів, а завдяки додатковим товарам та послугам. Це і буде реальним кроком у боротьбі з бідністю та злидненістю. Адже очевидно одне: тільки спільними зусиллями держави та профспілок зміни на краще можливі та передбачувані.

бідності є саме провінційні містечка або села, віддалені від великих міст. «Звичайно, бідність є і в селі, і в місті. Однак якщо порівнювати міську та сільську молодь, становище останньої – просто драматичне. Більш-менш енергійні молоді люди просто тікають з села. І мабуть, правильно роблять, адже немає перспектив розвитку, і для багатьох це не життя, а животіння», – зазначає він.

Найгірше, вважають психологи, що сформувалася цілий прошарок молодих людей, які є носіями культури бідності. Типова поведінка для них – депресивний стан, байдуже ставлення до власного здоров'я й інших цінностей, небажання щось робити, схильність до алкоголізму або наркотиків. А головне, вони сповідують споживачу психологію. Незважаючи на те, що більшість молодих людей вже майже не пам'ятають часів Радянського Союзу, у них спрацює «радянська» психологія, коли держава повинна подбати про їхнє благопо-

луччя. Як результат, ціле покоління є носієм культури бідності, а кожне наступне підрастає і відтворює спосіб життя, притаманний для батьків, дідів та прадідів. Вважаючи такий спосіб найбільш комфортним, зрозумілим та зручним. Адже найлегший шлях – залишатися бідним та нищим, не намагатися нічого змінити, звинувачуючи у всіх своїх негараздах оточуючих.

Щоправда, ті ж психологи звертають увагу й на таке явище, як зростання тягтя до освіти. Тобто, молоді люди докладають зусиль, аби зламати стереотипне ставлення, вирватися із зачарованого кола та розпочати нове життя.

ДО СИТОГО Й БАГАТОГО ЖИТТЯ

На превеликий жаль, державна стратегія боротьби з бідністю суттєвих та позитивних змін так і не зазнала. Кроки до

подолання злидненого існування зазвичай залишаються на рівні гасел. З невеликими варіаціями до щорічного Дня боротьби з бідністю. Згадаймо розпорядження Кабміну, датоване 31 січня 2007 року, «Про заходи щодо реалізації Стратегії подолання бідності в Україні». Потрібні і правильні тези про підвищення пенсій, перекваліфікацію безробітних, збільшення доходів від трудової діяльності. Цей перелік можна продовжувати, але всі ці заходи так і залишились виключно на папері.

У своєму проекті Дорожньої карти збіднення України до ТОП-20 Федерація профспілок України ставить питання боротьби з бідністю на чільне місце. Профспілкові активісти тримають його виконання на постійному контролі й надалі активно сприятимуть впровадженню такої бюджетної політики, яка стимулюватиме й економіку, і підвищення добробуту не для купки олігархів та багатіїв, а кожного громадянина країни. Це стосу-

КОМЕНТАР СЕРГІЯ КОНДРЮКА, ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ФПУ

За 22 роки незалежності в Україні повною мірою проявилася хибність політики дешевої робочої сили, обраної для залучення інвестицій. Таке рішення виявилось не просто хибним, а й шкідливим. Адже в Україну прийшов спекулятивний капітал. Більше того, це призвело до знецінення праці, й держава зіткнулася з таким антисоціальним явищем, як бідність серед трудівників. Сьогодні працююча людина є

генератором бідності. ФПУ щотижня проводить моніторинг стану погашення боргованості із заробітної плати й подає інформацію до Міністерства соціальної політики для вжиття відповідних заходів. Ми маємо подолати це ганебне явище як справжній алогізм сучасної економіки. Бідність серед працівників призводить до колосальних втрат державного бюджету – внаслідок надання допомоги малозабезпеченим, субсидій. Крім того, підриває

внутрішню платоспроможність ринку, бо українці купують товари в значно менших обсягах, ніж могли б це робити. Все це сумарно призводить до того, що ми маємо величезні показники бідності. З метою подолання цього вкрай негативного явища Федерація профспілок України провела діагностику зон соціальної несправедливості в сфері праці і надала свої пропозиції, як мінімізувати негативи або повністю ліквідувати їх.

У грудні на засіданні Ради ФПУ розглядатиметься питання підвищення престижності суспільно корисної праці. Ми плануємо запросити на це засідання керівників держави і спробувати переорієнтувати філософію побудови української економіки й політики з суто економічних інтересів на людину праці. Ми переконані, що саме підвищення статусу праці, її рентабельності має вирішити як економічні, так і соціально-політичні питання в нашій державі.

Перспективи соціальної безпеки та справедливості в Україні

8–9 жовтня в Будинку спілок відбулася міжнародна конференція «Які перспективи соціальної безпеки та справедливості в Україні?»

Олена ОВЕРЧУК
«ПВ»

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

Організатори й учасники конференції мали на меті започаткувати діалог між профспілками, урядовими структурами та експертами щодо основних принципів соціальної держави в Україні, а також представити й обговорити позицію сторін з цього питання. У заході взяли участь народні депутати України (парламентські комітети з питань соціальної політики та праці, а також питань пенсіонерів, ветеранів та інвалідів), представники урядових структур (Міністерство соціальної політики, Міністерство доходів та зборів, Міністерство охорони здоров'я, Міністерство освіти і науки, Державна служба зайнятості), профспілок, міжнародних організацій, науково-дослідних інститутів, аналітичних центрів, університетів.

НАТАЛІЯ КОРОЛЕВСЬКА, МІНІСТР СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ:

«Нова філософія роботи в сфері зайнятості, вдосконалення пенсійного забезпечення та соціального захисту найбільш уразливих категорій громадян є ключовими пріоритетами в діяльності Мінсоцполітики щодо досягнення соціальної справедливості».

КЛЮЧОВІ ПРІОРИТЕТИ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Відкрив міжнародну конференцію виступ міністра соціальної політики Наталії Корольовської, яка заявила, що нова філософія роботи в сфері зайнятості, вдосконалення пенсійного забезпечення та соціального захисту найбільш уразливих категорій громадян є ключовими пріоритетами в діяльності Мінсоцполітики щодо досягнення соціальної справедливості. «Для Мінсоцполітики поняття соціальної справедливості є базовим принципом, на якому будується вся наша діяльність. Втілюючи принципи соціальної справедливості, ми виділили три ключові пріоритети в діяльності Мінсоцполітики. По-перше, нова філософія роботи в сфері зайнятості. Наша мета – забезпечити людям не допомогу по безробіттю, а гідну високооплачувану роботу, яка є найкращою формою соціального захисту. В рамках реалізації такої філософії вже запровад-

закон «Про зайнятість населення», – сказала Наталія Корольовська.

Міністр також повідомила, що був розроблений та пройшов обговорення в експертному колі проект Указу Президента про об'єднання Державної служби зайнятості та Державної інспекції праці у Державну службу України з питань праці та зайнятості, підкресливши, що «головне завдання об'єднаної служби – це ефективний захист кожного працівника на всіх етапах трудового процесу. Починаючи від прийому на роботу і закінчуючи розірванням трудових відносин з роботодавцем».

Другий пріоритет – діяльності міністерства, за словами Наталії Корольовської, це вдосконалення пенсійного забезпечення. «Наше завдання – зробити пенсійну систему справедливою. Щоб людина була впевнена: вона гарантовано отримає пенсію, яка залежить від рівня оплати праці й трудового стажу та забезпечить гідне життя. У цьому напрямі Мінсоцполітики діє в межах можливостей, які надає економіка. Сьогодні ситуація з виплатами пенсій в Україні стабільна. Платежі відбуваються за графіком. Із початку року вже виплачено пенсій на суму 187 млрд гривень. Це майже на 15 млрд більше, ніж за аналогічний період 2012 року», – повідомила міністр.

Третій пріоритет – соціальний захист найбільш уразливих категорій громадян. «За 9 місяців цього року всі види державної допомоги (виплати «дитячі»), малозабезпеченим, дітям-інвалідам та інвалідам з дитинства тощо) профінансовано вчасно і в повному обсязі. У вересні було виплачено 3 млрд 338 млн грн, а з початку року – понад 29 млрд гривень. Це на 5 млрд більше, ніж за 9 місяців 2012 року», – поінформувала Наталія Корольовська.

Водночас Мінсоцполітики працює над поліпшенням якості й адресності соціальних послуг, а також ефективністю використання коштів, аби допомогу отримували ті, хто її

Федерація профспілок України сформулила системний погляд на проблему соціальної несправедливості в сфері праці і підготувала пропозиції для її вирішення.

найбільше потребує. Активізується робота на рівні кожної громади. «Я ставлю завдання: у тих ситуаціях, де це можливо, діяти на випередження проблем, щоб потім не долати їх наслідки. Над виконанням цього завдання працюють 12 тис. фахівців соціальної роботи, які повинні постійно тримати руку на пульсі, знати кожну родину, в якій є проблеми, і координувати надання усіх видів соціальних послуг та допомог», – наголосила міністр.

СИСТЕМНИЙ ПОГЛЯД ПРОФСПІЛОК

Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк у своєму вступному слові зазначив: «Ми спробували сформулювати системний погляд на проблеми в сфері праці й окреслили зони соціальної несправедливості або навіть дискримінації у цій сфері. Зазначені зони стосуються всього спектру життєдіяльності працівника аж до виходу його на пенсію. Ми показали, які проблеми існують щодо оплати праці, її охорони, оподаткування трудових доходів, публічного визнання праці, пенсійного забезпечення. Водночас ми не лише провели діагностику проблем, а й визначили свої пропозиції, як їх подолати. Ці пропозиції були запропоновані Наталії Корольовській як міністру соціальної політики і знайшли швидкий пози-

тивний відгук. Наталія Юрївна дала відповідне доручення і створила групу високого рівня для розробки «Концепції соціальної політики України до 2023 року», яка вперше в Україні спробувала визначити, що ж таке соціальна держава. Це виклик державним інституціям, які довгі роки не бажали давати відповідь на це запитання». Сергій Кондрюк висловив сподівання, що найближчим часом проект концепції буде внесений на розгляд керівництва держави, а також обговорюватиметься в українському суспільстві.

Протягом двох днів жвавої дискусії учасники конференції докладно розглянули наступні теми: «Соціальна держава для демократії та соціального й економічного розвитку», «Основні принципи соціального розвитку України», «Основні принципи соціальної держави в сучасній Україні». Обговорюючи «Глобальний підхід щодо гідної праці та запровадження фундаментальних принципів в Україні», вони зупинилися на таких аспектах, як неадекватна зайнятість як сучасна форма рабства, перспективи гнучкої безпеки в Україні. Торкаючись пенсійної системи, учасники розглянули питання демографічних змін як виклику соціальної держави, а також основних принципів справедливої пенсійної системи в Україні. Забезпечення рівних можливостей для освіти та навчання, гарантування їх високої якості були предметом обговорення блоку «Освіта та навчання». Під час панельного обговорення «Система охорони здоров'я: Україна на роздоріжжі» учасники конференції дискутували на тему «Яка модель є справедливою для України: державного фінансування, за рахунок податків чи соціального страхування?» та «Як забезпечити рівний доступ до послуг високої якості?».

Також обговорювалися основні принципи справедливої системи оподаткування та шляхи просування країни вперед.

Понад 29 млрд грн
ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ ВИПЛАЧЕНО ГРОМАДЯНАМ З ПОЧАТКУ 2013 РОКУ

Нерівність – продукт політичних сил

Добре відомо, що в останні роки в заможних країнах, надто у США, нерівність доходів і достатку поглибилася, а після Великої депресії – ще більше. А як в інших країнах світу? Як складаються справи у бідних країнах із середніми доходами? Нерівність поглиблюється чи, може, ситуація поліпшується? Ми рухаємося у бік справедливого світу чи, може, навпаки?

По обидва боки Атлантики «заощадники-фанати» кажуть, що це гірка «пілюля», з якою слід змиритися, аби досягти процвітання. Але процвітання для кого?

Надмірна фінансизація, через яку Велика Британія є другою за нерівністю країною серед найзаможніших (після США), також дає змогу прояснити поглиблення нерівності.

У багатьох країнах слабке корпоративне управління і пагубна соціальна згуртованість призвели до зростання прірви між зарплатами керуючих директорів і пересічних працівників. Звісно, не у 500 разів, як в американських найбільших компаніях, та все-таки більше, ніж до рецесії.

Американська практика щодо використання компаніями ресурсів для отримання вигод без збільшення загального економічного пирога поширюється у всьому світі.

Асиметрична глобалізація також наробила халепи у світі. Мобільний капітал вимагає поступок щодо зарплат працівників і поступок у сплаті податків. Тож під загрозою зарплати й умови праці робітників.

Фірми-інноватори, як-от Apple, принципи роботи яких ґрунтуються на нових наукових технологіях, багато в чому спираються на підтримку уряду, тож так само запобігають сплаті податків. Вони раді брати, та не віддавати.

Нерівність і бідність серед дітей – це особливо ганебна річ. Деякі праві кажуть, що бідність – це результат лінї й поганого вибору. Діти не можуть робити вибір за своїх батьків.

У США одна дитина з чотирьох живе у бідності. В Іспанії та Греції – одна із шести. В Австралії, Великій Британії і Канаді – одна з десяти. Цього можна уникнути.

Деякі країни змогли створити більш рівні економіки. Приміром, Південна Корея, де півстоліття тому лише один із десяти міг відвідувати університет, зараз б'є рекорди з вищої освіти.

Тому нині світ поділяється на країни, які хочуть і не хочуть щось робити. Деякі країни спроможні створити спільне процвітання – єдине процвітання, яке може бути довготривалим. Інші дозволяють нерівності поглиблюватися.

У таких поділених спільнотах багаті житимуть за зачине-ними воротами, відгороджуватимуться від бідняків, життя яких вони не розуміють. І навпаки. Це не ті місця, де більшість із нас хотіла б жити: байдуже, чи в палацах, чи в не-трях.

(За матеріалами газети «The New York Times»)

років, особливо зі зміцненням Китаю та Індії. Але загальна рівність серед усіх людей майже не покращилася – лише на 1,4% з 2002 по 2008 рік.

Тож поки країни Азії, Середнього Сходу й Латинської Америки наздоганяють Захід, бідняки майже не відчувають зростання рівня життя.

Мілановіч з'ясував, що з 1988 по 2008 рік 1% найбагатших людей світу збільшив свої доходи на 60%, натомість 5% найбіднішого населення ані трохи не відчуло такого збільшення. І хоча середній дохід значно зріс за останні десятиліття, досі існує величезний дисбаланс: 8% лодства забирає додому 50% всесвітнього прибутку, а 1% найбагатших – 15%.

Найбільший прибуток отримує світова еліта – виконавчі директори фінансового й корпоративного сектору заможних країн, великі «зростаючі середні класи» Китаю, Індії, Індонезії та Бразилії.

Хто ж тоді програвав? Африканці, деякі латиноамериканці й мешканці посткомуністичної Східної Європи, вважає Мілановіч.

США подає песимістичний приклад світові. Це особливо небезпечно тому, що світ наслідує Америку, тож якщо він це зробить і зараз, то радісного майбутнього годі й чекати.

З одного боку, зростання нерівності прибутків у благоустрою у США – це частина тренду, популярного у західному світі.

Дослідження 2011 року Організації еко-

номічної співпраці і розвитку засвідчило, що нерівність у розподілі прибутків уперше почала зростати наприкінці 1970-го – на початку 1980-х років у США, Великій Британії та Ізраїлі.

Тенденція набула широкого поширення наприкінці 1980-х років. За останнє десятиліття нерівність у розподілі прибутків зростає навіть у традиційно егалітарних країнах, як-от Німеччина, Швеція і Данія. З деякими винятками – Франція, Японія, Іспанія, що входять до 10% найприбутковіших країн, зробили ривок уперед, а нижні 10% іще більше відстали.

Проте тенденція не набула світових масштабів. За ті самі роки, приміром, Чилі, Мексика, Греція, Туреччина й Угорщина змогли значною мірою зменшити нерівність у розподілі прибутків, що дає змогу дійти висновку, що нерівність – це продукт політичних, а не лише макроекономічних сил.

Неправда, що нерівність – це неминучий наслідок глобалізації, вільної праці, капіталу, товарів, послуг і технологічних змін, які вигідні краще освіченим і краще підготовленим робітникам.

Серед розвинених економік США має найгірший розподіл прибутків і можливостей, а також сумні макроекономічні наслідки.

ВВП США за останні 40 років зріс більш ніж у 4 рази і майже подвоївся за останні 25 років. Але всім відомо, що вигоду від цього дістали лише найзаможніші.

Минулого року найбагатший 1% американців приніс додому 22% національного прибутку, а

найбагатші 0,1% – 11% прибутку. 95% усіх прибутків, починаючи з 2009 року, відійшло 1% найзаможніших американців.

За нещодавно оприлюдненими даними, середній прибуток в Америці не збільшувався вже майже чверть століття. Типовий американець зараз заробляє менше, ніж він міг би заробити 45 років тому, з огляду на інфляцію. Люди із середньою освітньою заробляють у 4 рази менше, ніж сорок років тому.

Американська нерівність почала зростати 30 років тому, разом зі зниженням податків для багатіїв, послабленням регулювання у фінансовому секторі. Це не збіг обставин.

Ситуація погіршилася із недоінвестуванням в інфраструктуру, освіту, сферу охорони здоров'я і соціальну сферу. Поглиблення нерівності шкодить політичній системі та демократичному управлінню.

Натомість Європа також надто швидко наслідує поганий приклад США. Політика надзвичайної економії – від Британії до Німеччини – призводить до високого рівня безробіття, зменшення заробітних плат і зростання нерівності.

Чиновники, зокрема новообраний канцлер Німеччини Ангела Меркель і голова ЄЦБ Маріо Драгі, вважають, що проблеми у Європі є наслідком надзвичайно невинуватих великих витрат. Проте ця точка зору лише занурила Європу в рецесію.

Та ситуація «зам'яли» й «офіційно» оголосили про завершення рецесії. Але це не заспокоїло 27 мільйонів безробітних у ЄС.

Дослідник Всесвітнього банку економіст Бранко Мілановіч разом з іншими вченими дає відповіді на деякі з цих складних запитань.

Промислова революція, що розпочалася у 18 столітті, принесла Європі та Північній Америці величезні багатства. Разом із тим нерівність у цих країнах виявилася вражаючою – досить лише згадати текстильні фабрики Ліверпуля та Манчестера у 1820-х роках і багатоквартирні будинки східної частини Манхеттена й південної частини Чикаго у 1890-х роках.

Прірва між багатими і рештою населення ще більше зростає під час Другої світової війни. Тоді нерівність між країнами була набагато більшою, ніж нерівність у самих країнах.

Проте від часу падіння комунізму наприкінці 1980-х років економічна глобалізація прискорила, відтак прірва між націями почала скорочуватися. Період із 1988 до 2008 року «засвідчив початок зменшення глобальної нерівності між громадянами країн у світі, починаючи з промислової революції», написав у своїй книзі Мілановіч.

Хоча прірва між деякими регіонами значно зменшилася, зокрема між Азією і Заходом, проте залишається доволі значною.

Середні доходи у країнах стали схожими за останні десятиліття

50 %
СВІТОВОГО
ДОХОДУ
НАЛЕЖИТЬ 8%
ЛЮДСТВА

МИКОЛАЇВЩИНА | ОСОБИСТІСТЬ

НАШ ГОЛОВА ПРОФКОМУ

Герман ХАСХАЧИХ,
заступник голови профкому ДП
«Миколаївстандартметрологія»

На ДП «Миколаївський науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації», який очолює Грина Романенко, обсяги доходів підприємства зростають із року в рік за рахунок розширення кола замовників та освоєння нових видів послуг. На підприємстві діє міцна профспілкова організація, яку очолює Інна Бражнікова. Вона працює на підприємстві з 1996 року й увесь цей час брала активну участь у роботі профкому, тож у червні 2010-го на профспілкових зборах її було обрано головою профорганізації.

Відгоди Інна Бражнікова – справжній профспілковий лідер. До неї звертаються з різними питаннями, як-от робота, сімейні проблеми, турботи, та просто за дружньою порадою. І кожного вона зустрічає щирою усмішкою і теплим словом.

Інна Юрївна – генератор ідей, організатор усіх добрих справ, людина слова і діла. Як начальник відділу забезпечення діяльності підприємства вона велику увагу приділяє технічному оснащення кожного робочого місця, докладає усіх зусиль для створення гарних, а головне безпечних умов праці для співробітників.

Профком організує дозвілля працівників, відзначаються усі свята, куди, крім працівників, запрошуються й пенсіонери і професійного свята, до ювілеїв, тут неодмінно вшановують ветеранів ВВВ та праці.

Адміністрація підприємства пліч-о-пліч працює з профорганізацією та створює всі умови для її діяльності. На підприємстві систематично укладають колдоговір. Як голова профкому Інна Юрївна тісно співпрацює з директором ДП «Миколаївстандартметрологія» Іриною Романенко, яка нещодавно була нагороджена знаком ФПУ «За розвиток соціального партнерства». Злагоджена робота профспілки з адміністра-

Цією, досягнення взаєморозуміння дають змогу вирішувати важливі соціальні питання.

Інна Бражнікова нагороджена грамотами Миколаївської обласної ради профспілок та Центральної Ради профспілок машинобудівників та приладобудівників України. 2011 року нагороджена відомчою відзнакою Держспоживстандарту України – нагрудним знаком «За заслуги». А напередодні професійного свята – Дня працівників стандартизації та метрології, яке відзначалося 10 жовтня, за сумлінну працю із захисту прав та інтересів членів профспілки її було нагороджено Почесною грамотою ФПУ.

Завдання голови профкому – згуртувати колектив та уміти організувати співпрацю з адміністрацією підприємства на принципах соціального партнерства. Працівники й адміністрація мають бути об'єднані не тільки професійною діяльністю, а й дозвіллям, колектив має переїматися життям кожного працівника, допомагати вирішувати проблеми, разом радіти успіхам і засмучуватися невдачам. Тож дружна профспілкова громада, яку згуртує Інна Бражнікова, прагне професійно зростати, пропонує усілякі цікаві ідеї й усі тут почуватися комфортно й упевнено.

ОДЕЩИНА | ШКОЛА ПРОФЛІДЕРА

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЕКТ: ВИХОВУЄМО ПРОФСПІЛКОВИХ ЛІДЕРІВ

Щорічний навчальний проект Асоціації правозахисних організаторів студентів України «IV Всеукраїнська школа студентського профспілкового лідера» відбувся 25–28 вересня в Одесі. Захід традиційно проводився за підтримки ЦК Профспілки працівників освіти і науки України та Міністерства молоді та спорту України.

Як повідомляє прес-служба профспілки, школа зібрала 230 учасників із 23 регіонів, які представляли понад 65 вищих навчальних закладів країни. Цього року приймала захід первинна профспілкова організація студентів і аспірантів Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Частину організаційних обов'язків також узяла на себе первинка студентів Національного університету кораблебудування імені Адмірала Макарова.

Після урочистого відкриття школи для студентських профлідерів організатори влаштували захоплюючу

екскурсію історичними місцями чарівної Одеси. Перший навчальний кейс відбувся в рамках патріотично-виховної програми «Одеса – багатонаціональне місто». Перед молодими профспілковцями виступили понад 10 творчих колективів, які представили свої національні номери. Навчальний кейс перейшов у справжнє святкове дійство і створив мажорний настрій на всі навчальні дні. Протягом двох наступних днів для студентських профлідерів проводилися такі навчальні кейси, як «Секрети успішних презентацій», «Ефективні наради», «Реалізація студентських програм

у первинних профспілкових організаціях», «ISIC – студентський простір можливостей», «Уміння вести переговори», «Ефективні комунікації у повсякденному житті».

Найцікавішим для молоді виявився кейс «Кращі проекти студентських профкомів. Обмін досвідом», де кожен дістав змогу поділитися досвідом своєї роботи й розповісти про власні досягнення.

Після насиченої навчальної програми учасники заходу залюбки відвідали Одеський оперний театр.

Традиційно IV Всеукраїнська школа студентського профспілкового лідера завершила свою роботу урочистим світським раутом, на якому й відбулася сертифікація учасників.

Такі заходи, які не вперше проводяться під егідою Профспілки працівників освіти і науки України, дають можливість молодим профспілковим лідерам не лише дізнатися про тонкощі профспілкової справи, а й узяти участь у різноманітних культурних заходах, що надзвичайно важливо для їх розвитку та становлення.

ХАРКІВЩИНА | МОЛОДЬ

МОЛОДІЖНИЙ
ЗЛІТ ЗАВОДУ
«ЕЛЕКТРОВАЖМАШ»

27–29 вересня на базі санаторію «Ялинка» Зміївського району Харківської області відбувся I Молодіжний зліт заводу «Електроважмаш», присвячений 70-річчю визволення Харкова від фашистських загарбників.

Олександр ПРОСКУРНЯ
голова Молодіжної ради ХООП

Близько 50 молодих осіб підприємства були представлені чотирма командами: «Сніжні волки» (капітан Ольга Корягіна), «Дети Galer» (капітан Катерина Гончарук), «Сало-Студіо» (капітан Олександр Федорчук) і «Стуценка» (капітан Олександр Комендант). До складу суддівської колегії увійшли заступник голови профкому заводу «Електроважмаш» Олександр Шкавро (голова), бригадир електрозварників зварювального цеху № 2, голова цехового комітету, член профкому, голова комісії з охорони праці профкому Святослав Мілостний; завідувач лабораторією відділу головного метролога, член профкому, голова житлово-побутової комісії профкому Микола Ходор; старший майстер зварювального цеху № 1, член профкому Максим Дяченко; завідувачий організаційним відділом Харківської обласної організації «Укрелектропрофспілка», голова Молодіжної ради обласної організації профспілки Олександр Проскурня.

Культурно-масова програма зльоту виявилася доволі насиченою, згуртувала молодь, втягнула її у кругові заходів, молодь відчула себе частиною великого трудового колективу. Приготування польової каші, домашнє музичне завдання, легкоатлетична естафета, конкурс строю та пісні, перетягування каната, футбол, волейбол, буриме, конкурс інсценізованої пісні та багато іншого зробили захід видовищним і емоційним, а деякі конкурси – жартливим і смачним.

Якщо говорити про переможця, думаю, перемогли у цьому заході всі – і учасники, і судді, і підприємство та профком. Перехідний кубок за I місце в 2013 році дістався команді «Сніжні волки», що за підсумками зльоту набрала 192 бали, на другому місці – команда «Стуценка» (187 балів), на третьому – «Сало-Студіо» (177 балів), на четвертому – «Дети Galer» (134 бали). Всі команди-учасниці були відзначені дипломами та призами.

Враховуючи високі показники роботи підприємства «Електроважмаш», послідовну й планомерну роботу профспілкового комітету, старт вийшов справді «позаводському», а молодь підприємства, комісія роботи з молоддю, Молодіжна рада вкотре підтвердили статус найактивнішої молоді галузі.

Хочеться побажати підприємству й профспілковому комітету нових звершень, досягнення поставлених цілей і щоб традиції «Електроважмашу» розвивалися й примножувалися, в тому числі за безпосередньою участю молоді.

Карта Києва, виготовлена із квітів

Арт-модерн у хризантемах

«Імпровізації на тему Гауді», квіти і дзеркала (Голосіївський район)

«Блакитне повітря» назвали свою інсталяцію Печерські квітникарі

Кирило ЛАТИШЕВ, «ПВ»
Фото автора

Співоче поле – улюблене місце відпочинку киян і гостей міста. Лише 2013 року тут було організовано п'ять виставок, серед яких найбільш відвідуваними виявилися ті, де були представлені квіти у брилах льоду, інсталяції зелених авто та виставка до 1025-річчя Хрещення Київської Русі.

Ось і цієї осені нас знову потішили квітковими інсталяціями. Цього разу – із хризантем. На виставці представлено десять робіт, на виконання яких використали понад 13 тисяч різних хризантем українського виробництва, вертикальні конструкції з металу, дерева, дроту, а також мармурову крихту, справжні годинникові механізми і навіть дзеркала. Відвідувачі можуть помилуватися чудовими композиціями, серед яких «Осінній блюз» (Дарницький район), «Імпровізація на тему Гауді» (Голосіївський район), «Плин часу» (Святошинський район), «Політ лелек» (Солом'янський район) тощо. Як і завжди, вхід на виставку для дітей до 7 років, інвалідів і ветеранів ВВВ, а також учасників ліквідації аварії на ЧАЕС – безкоштовний. Для решти квиток коштує 25 грн.

На гребені хвилі

«Траєкторія настрою» (Оболонський район)

Композиція із хризантем «Журавлі» (Солом'янський район)

ФЕСТИВАЛЬ ЮНИХ ТАЛАНТІВ

Семен ПЕРЦОВСЬКИЙ

У Черкаському Палаці дружби народів відбувся перший фестиваль «OSTCHEM запалює зірки». Організувала його створена в цьому великому хімічному

холдингу громадська Координаційна рада з розвитку культурно-масової та спортивної роботи, що об'єднала зусилля господарського керівництва і профспілкових організацій. У попередніх заходах, що проходили в Северодонецьку та Рівному, брали участь дорослі. А цей збірив близько трьохсот талановитих дітей з названих міст, а також із Горлівки та самих Черкас.

Програма виявилася різноманітною, яскравою. У ній взяли участь і художні колективи, й окремі виконавці із закладів культури підприємств. Юні співаки, танцюристи, представники оригінальних жанрів порадували численних глядачів майстерністю та запальністю, умінням реалізувати складні творчі задуми. Колоритними виявилися виступи українських фоль-

лорних колективів. Аматори з художніх колективів Палацу культури хіміків Северодонецького «Азоту» спільно підготували навіть мюзикл, прем'єра якого саме й відбулася під час фестивалю. «Незабаром у Горлівці відбудеться танцювальний марафон самодіяльних артистів – працівників наших підприємств», – повідомив член Координаційної ради, голова

На фестивалі юних талантів у Черкасах

профкому Северодонецького «Азоту», член Ради ФПУ Валерій Черниш. І це – лише початок.

КОЛЕГІЯ

НАПЕРЕДОДНІ ЗНАМЕННИХ ДАТ

Олексій ПЕТРУНА

Інформаційно-аналітичний центр апарату ФПУ

У місті Каневі Черкаської області 10 жовтня відбулося розширене засідання колегії Міністерства культури України, на якому розглянуто низку важливих питань майбутнього 2014 року, зокрема: про Стратегію розвитку культури в Україні на найближчі роки, відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, відзначення 70-ї річниці визволення України від фашистських загарбників. Вів засідання міністр культури Леонід Новохатько. В роботі колегії взяли участь віце-прем'єр-міністр із гуманітарних питань Костянтин Грищенко, голова Комітету ВР з питань культури і духовності В'ячеслав Кириленко, радник Президента України – керівник Головного управління з питань гуманітарного розвитку Адміністрації Президента України Юрій Богуцький, голова Черкаської облдержадміністрації Сергій Трубуб. Профспілковою стороною представляли заступник Голови ФПУ Євген Драп'ятний і голова ЦК Профспілки працівників культури України Людмила Перелігіна. На нараді також були присутні голови національних спілок, представники міністерств, громадських організацій і керівники з гуманітарних питань облдержадміністрацій України, АР Крим, міст Києва та Севастополя. Виступаючи на зібранні, заступник Голови ФПУ Євген Драп'ятний наголосив, що Федерація тісно співпрацює з ветеранськими організаціями України у вирішенні соціальних питань ветеранів та проведенні спільних заходів, зокрема і в підготовці відзначення 70-ї річниці визволення України від фашистських загарбників. Він докладно спинився на відзначенні 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, оскільки 3 жовтня Президія ФПУ ухвалила відповідну постанову з цього питання та затвердила склад оргкомітету, адже профспілки, як і Кобзар, несуть спільну місію – захист простих людей праці. Цього ж дня у приміщенні ФПУ на майдані Незалежності відкрили виставку-експозицію, присвячену Тарасові Шевченку. Крім того, для відзначення ювілею Кобзаря заплановано провести урочистості у трудових колективах; шевченківські читання та конференції; організувати виступи творчих та аматорських колективів, фотографування пам'ятників і пам'ятних знаків, встановлених Тарасові Шевченку у регіонах країни; туристичні походи молоді «Шляхами Кобзаря по рідній Україні»; організувати мистецькі огляди-конкурси, виставки-експозиції творів Тараса Шевченка; взяти участь у вишиванні Рушника Кобзареві «Обнімійся, брати мої, молю вас, благаю».

«Профспілки України готові максимально співпрацювати з органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, творчими спілками й громадськими організаціями з метою успішного проведення заходів із відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка в усіх кутках країни», – наголосив Євген Драп'ятний. Від ФПУ Євген Драп'ятний разом із Людмилою Перелігіною передали Національному музею книгу «Дзвіночок» з опублікуванням статті «Любов Тараса Шевченка до Вітчизни», виданої у друкарні Наукового товариства імені Шевченка у Львові в 1896 році, та «Кобзар» Української вільної академії наук, Інституту Шевченкознавства з поясненнями й примітками, виданого у м. Вінніпег (Канада) 1960 року. Учасники засідання поклали живі квіти до пам'ятника Тарасу Шевченку в Каневі.

ПОСТАТІ | ЮВІЛЕЙ МИРОСЛАВА СКОРИКА

ЖИТТЯ НА ВСІ «ЛАДИ»

Тетяна МОРГУН

«ПВ»

Видатний український композитор, музикознавець, Герой України, народний артист України, лауреат премії ім. Т. Г. Шевченка, кандидат мистецтвознавства, професор двох Національних музичних академій – Києва і Львова, художній керівник Національної опери України Мирослав Михайлович Скорик 13 липня ц. р. відзначив своє 75-ліття.

Мирослав Скорик – світова величина, тож офіційне вшанування було перенесено на осінь, аби саме світлова музична громадськість змогла гідно відзначити ювілей легендарного маестро, фундатора сучасної української композиторської школи: із 13 вересня до 13 жовтня на кращих сценах столиці тривав міжнародний фестиваль «Дні музики Мирослава Скорика», в якому взяли участь славетні виконавці, провідні колективи, всесвітньовідомі музиканти.

Музичний доробок композитора грандіозний: опера, балети, вокально-симфонічні, інструментальні, фортепіанні твори, музика до спектаклів і до понад сорока фільмів (у тому числі «Тіні забутих предків»).

І все ж одна річ, написана ним, упевнено й справедливо посіла авангардне, найпочесніше місце в серці кожного меломана, надто українського – славетна Мелодія ля-мінор (або Духовний гімн України, або Карпатська сюїта, музика до фільму «Високий перевал»).

Хто ж не знає, що за емоційне забарвлення музики відповідають лади – мажор і мінор? Те саме забарвлення й людські почуття! Хоч би якими різноманітними вони не були, скільки відтінків не мали б, щоразу це буде або мажор або мінор. Або дивовижне поєднання того й того. Такою є власне музика, така ж і «музика» нашого життя. Тому ме-

лодія завжди сильніша не лише за рухи, жести й фарби, а й за слова. Вона промовляє до людського серця особливою, лише йому зрозумілою мовою, пояснює серцю те, що не зміг би пояснити й найблискупіший оратор. Сказано: на початку було Слово. Але «слово» не в нашому розумінні. Звук. Про це думалося, коли, захоплюючись і мало не плачучи, вкотре слухала цю Музику Мирослава Скорика, виконану під час концерту в одній із найстаріших базилік Рима у жовтні 2012 року з нагоди Всеукраїнської національної прощі та освячення відволеного Собору святої Софії. У концерті взяли участь Молодіжний академічний симфонічний оркестр «INSO-Львів», Національна заслужена академічна капела України «Думка». Диригував автор. А вокаліз неперевершено виконала молода співачка Софія Соловій (сопрано). Попри соковитий, як мовиться, «м'ясистий» оркестр, саме її голос з ідеальними мелізмами й динамікою, здавалося, зробив опуклими найважливіші інтонації й думки цього вражаючого твору, майстерно доніс його біль і чарівливість, його глибину, сокровенну думку... Чесно кажучи, це було майже відкриття, як свого часу вразила вмінням від-

Мирослав Михайлович, саме Соломія Крушельницька визначила, що в нього абсолютний слух (а хлопчиком було тоді п'ять чи шість років) і наполегливо порадила батькові Мирослава віддати сина до музичної школи. «Отак і розпочалася, – каже Мирослав Скорик, – моя музична кар'єра» (philharmonia.lviv.ua).

Біографія Мирослава Скорика, мов змистовий музичний твір крупної форми, містить і трагізм, і оптимізм, і безліч їх відтінків. У 1947 році його родину було заслано до

Якщо хочете краще пізнати українську душу, слухайте музику Мирослава Скорика.

крити нові барви музики Енріо Моріконе співачка Сюзанна Рігоччі. Більше ніколи нічого подібного чути не доводилося.

До речі, співачку зі світовим ім'ям Софію Соловій уже неодноразово названо наступницею Соломії Крушельницької. Мирослав Скорик, як відомо, є онучатим небожем великої Соломії, онуком її рідної сестри. Ось такий високий «патронаж». До слова, як розповідає

Сибіру (зате юного Мирослава там навчала гри на фортепіано учениця Сергія Рахманінова). Згодом – Львівська консерваторія, тоді аспірантура у Московській консерваторії, чимало років життя й роботи за кордоном – в Австралії та США. А наприкінці 1990-х років митець остаточно повернувся в Україну й разом із собою знову подарував їй ореол колись вишуканого, яскравого, багатого музичного компонування.

НЕХАЙ БУДЕ КОДА В МАЖОРІ

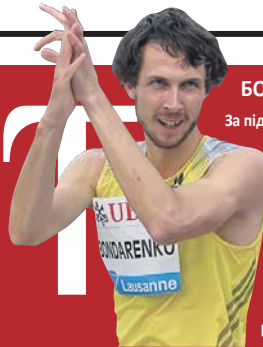
Мирослав Скорик – людина чарівлива й трохи загадкова. Гадаю, він приязний і відкритий у спілкуванні передусім завдяки своїй високій інтелектуальності. Проте однак лише шайєць немовби «рідноч» – і це знак щедро обдарованого Богом таланту. Саме тому маестро любить і вміє «розслабитися» (адже ж написав музичну комедію «0:0 на нашу користь»), саме тому вміє сумувати. Хоча б з приводу засилля шоу-музики,

непередбачуваності як життя, так і мистецтва, зрештою, – життя у мистецтві.

Й саме тому на «ювілейне» запитання журналістки каналу ТВі «Чи можете сказати, що прожили життя щасливо?» Мирослав Скорик (котрий іще не «прожив», а живе й плодотворно працює!) відповів: «Бачте, життя цілком щасливим не буває. Бувають різні періоди. Проте, гадаю, до 75 років мені вдалося зробити чимало. Це є свідченням певного позитивного моменту в моєму житті». На цій оптимістичній ноті й завершимо.

СПОРТ

БОНДАРЕНКО – КРАЩИЙ У ЄВРОПІ

За підсумками сезону Європейська федерація легкої атлетики визнала стрибуну в висоту українця Богдана Бондаренка кращим легкоатлетом 2013 року на континенті. Нагадаємо, що цьогоріч Бондаренко став чемпіоном світу, переміг у загальному заліку «Діамантової ліги», встановив національний рекорд країни (2,41 м). Рекордний для України показник Богдан підкорював двічі – на етапі «Діамантової ліги» в Лозанні та на чемпіонаті світу в Москві. Підкоривши 2,41 м, українець став лише четвертим атлетом за всю історію, кому вдалося злетіти вище, ніж на 2,40 м. До речі, Бондаренко претендує на звання кращого атлета року в світі. 1–27 жовтня триває голосування, а імена переможців оголошать 16 листопада в Монако під час традиційного щорічного гала-вечора Міжнародної федерації легкої атлетики.

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА | СПАРТАКІАДА ПРОФСПІЛОК ЗАКАРПАТТЯ

ТРАДИЦІЯ ЗМАГАТИСЬ

Певно, немає жодної області в Україні, де б профспілкова спартакіада мала понад 20-річну історію. А між тим, справжнім святом спорту і здоров'я стала XXIII обласна міжгалузева спартакіада профспілок Закарпаття, у фінальних змаганнях якої взяли участь 17 команд галузевих профспілок та профспілкових комітетів підприємств – загалом близько 450 учасників.

На вогневому рубезі

Сергій БАРАНЧИКОВ
спеціально для «ПВ»

Урочистою була церемонія відкриття спартакіади: в супроводі духового оркестру Ужгородського державного музичного училища ім. Д. Задора пройшли всі команди-учасниці. Право підняти прапор спартакіади було надано кращим спортсменам профспілок Закарпаття, багаторазовим переможцям і призерам міжнародних та всеукраїнських змагань, майстром спорту Людмилою Коломоєць та Олександром Марчуком. Учасників спартакіади і численних уболівальників привітали голова Закарпатської облпрофради, голова оргкомітету спартакіади Іван Король, заступник голови обласної ради Андрій Сербайло, заступник Ужгородського міського голови Володимир Фленько.

Кожен з 12 видів спартакіади проходив у напруженій боротьбі, за якою присікливі спостерігали і фіксували результати арбітри на чолі з головним суддею спартакіади, суддею національної категорії Анатолієм Плевановим. У змаганнях із шахів перемогу здобули Ольга Юшко (профспілка охорони здоров'я) та Олександр

Подгорнов (культура). У шашках кращими стали Ірина Антусяк (лісові гапузи) і Володимир Шопа (освіта), а в настільному тенісі не було рівних Тетяні Бутко (торгівля) та Золтану Сіладі (освіта). У турнірі з більярду перше місце здобув Олександр Сютрик (соціальна сфера), найкращий результат у дартсі продемонстрував Володимир Шутко (охорона здоров'я). Сімейні старті завершилися перемогою родини Мазур (культура), а змагання з легкоатлетичного кросу, жіночого волейболу та гирьового спорту – триумфом команди профспілки працівників освіти і науки. У кульовій стрільбі найкращими виявилися спортсмени профспілки працівників державних установ, у перетягуванні каната – представники профспілки охорони здоров'я. Турнір з міні-футболу приніс титул переможця команді ПАТ «Мукачівський завод «Гочприлад», у чоловічому волейболі залишили позаду всіх суперників спортсмени профспілки житлово-комунального господарства.

За підсумками всіх видів спартакіади, найкращих результатів досягли спортсмени профспілок працівників охорони здоров'я (голова Володимир Турок), освіти і науки (Тетяна Повханіч), торгівлі, громадського

За шаховою дошкою

Переможці змагань сімейних стартів

Фото автора

харчування та послуг (Галина Сваричевська), державних установ (Марія Петечук), автогосподарства (Олександр Воронін), культури (Наталія Товтин), текстильної та легкої промисловості (Магдалина Глушеня). Прикметно, що загалом призерами спартакіади в окремих видах спорту стали 14 із 17 команд-учасниць. Нагороди організаторів спартакіади вручили голова Закарпатської облпрофради Іван Король та інші члени оргкомітету змагань.

НА КОРТАХ | ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ТУРНІР СЕРЕД ОСВІТЯН

ТЕНІСИСТИ ВИЗНАЧИЛИ КРАЩИХ

З метою виявлення талановитих та найсильніших спортсменів-тенісистів галузі освіти, підвищення їх спортивної майстерності Профспілка працівників освіти і науки України цьогоріч започаткувала Всеукраїнський турнір з настільного тенісу.

Змагання проходили в столиці на базі спортивного комплексу Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Переможців визначили серед 83 спортсменів із 16 регіонів України. Учасники показали високий рівень підготовки, сплановану стратегію гри, вміння від-

стежувати м'ячі й проруховувати удари. Тож в особистому розряді серед жінок перемогу здобула Оксана Чиньова (м. Київ), другою стала Оксана Михалюк (м. Київ), третє місце посіла Галина Бурцева (Полтавська обл.). У чоловічій тріумфував киянин Дмитро Дробов, на другому місці Василь Вербяний (Івано-Фран-

ківська обл.), третім фінішував Андрій Черменський (Полтавська обл.). У командному заліку перемогу виборола команда із столиці України, «сріблом» дісталася представникам Івано-Франківщини, «бронзою» – команді Полтавської області. Урочисто закриття спортивного свята й нагородження

переможців та учасників провели голова організаційного комітету турніру Сергій Романюк, заступник голови профспілки Євген Нікітюк, головний суддя змагань Ізяслав Тираспольський, суддя національної категорії Тетяна Коваль. Завершуючи церемонію нагородження, голова організаційного комітету турніру Сергій Романюк наголосив, що профспілка піклується не лише про соціально-економічний захист своїх спільчан, а й приділяє значну увагу розвитку фізичної культури та спорту, духовним інтересам освітян країни.

За інформацією прес-служби Профспілки працівників освіти і науки України

коротко

МІЖГАЛУЗЕВІ ЗМАГАННЯ

НАСТУПНА СПАРТАКІАДА – ЮВІЛЕЙНА

Останньої декади вересня в Алушті на базі Олімпійського навчально-спортивного центру «Спартак» відбулася XIX Всеукраїнська міжгалузева спартакіада працівників промислової сфери, транспорту та соціальної сфери.

Семен ПЕРЦОВСЬКИЙ
спеціально для «ПВ»

Організаторами змагань традиційно були ФСТ «Україна», Міністерство молоді та спорту і ФПУ. Галузі представляли збірні команди від галузевих профспілок або від споріднених об'єднань. Так, хіміків та нафтохіміків представляла збірна команда холдингу Ostchem. У своїй групі вона посіла третє місце, перемогла ж команда Укрелектропрофспілки. Команда профспілки металургів та гірників стала переможцем у загальному заліку. Тут особливо відзначилися представни-

ки ВАТ «Запоріжсталь», в активі яких сім золотих, срібна та дві бронзові медалі. А рекордсменом став вальцювальник Ігор Страх, завойовавши три золоті медалі в змаганнях із легкої атлетики. Загалом, представники енергетичної, металургійної, хімічної, авіабудівельної, атомної, вугільної, текстильної, транспортної та інших галузей показали добрі результати й у таких видах спорту, як волейбол, футзал, армреслінг, настільний теніс, шахи. Тож сподіваємося, що наступна – ювілейна – спартакіада буде ще яскравішою і різноманітнішою за програмою.

ОЛІМПІЗМ

ПІДГОТОВКА ДО ПОДАННЯ ЗАЯВКИ ТРИВАЄ

Минулого тижня відбулося засідання Організаційного комітету з питань підготовки пропозицій до проекту заявки про здобуття права проведення у 2022 році зимових Олімпійських та Паралімпійських ігор в Україні.

За словами віце-прем'єр-міністра України Олександра Вілкула, заявку України до Міжнародного олімпійського комітету буде офіційно затверджено на Генеральній асамблеї НОК України 5 листопада. «14 листопада до МОК буде надіслано офіційний лист-декларацію про наміри нашої держави подати заявку на право проведення зимової Олімпіади-2022, а в березні 2014 року подано заявковий файл і гарантійні листи від НОК та керівни-

цтва м. Львова», – повідомив Олександр Вілкул. Попередньо в заявковому документі України на проведення зимової Олімпіади 2022 року буде включено три місця проведення змагань: Львів, Тисовець (Львівська обл.) та Боржава (Закарпатська обл.). У липні 2014 року Виконавчий комітет МОК оприлюднить перелік міст-кандидатів, а господар Ігор-2022 оберуть у липні 2015-го на засіданні МОК в Куала-Лумпурі (Малайзія).

КОГО Ж ПОЛОСКОТАТИ...

Виявляється, що щури та миші бояться лоскоту. Більше того, вони вміють сміятися.
Як Панкєп з Університету Боулінг Грін, що у штаті Огайо, вважає, що у щурів є точки лоскотання, і якщо до них м'яко доторкнутися, то звірята сміятимуться. Тож полоскотіть потилицю молодій щурці, і у відповідь ви почуєте скрипучі звуки – її веселий сміх.

СКУЛЬПТУРИ З МОНЕТ ВІД РОБЕРТА ВЕКслєРА

Автор цих робіт – художник-скульптор із США. Він створює фігури з монет різних країн, натомість кожний свій витвір прагне виготовити лише з однакових монет. За словами художника, митець прагне пробудити невидиму силу звичних у повсякденному житті об'єктів, змінюючи установлені стереотипи.

ДОЗВІЛЛЯ

ГОРОСКОП

21–27 жовтня

ОВЕН
Тиждень насичений багатьма подіями. Намагайтеся справляти позитивне перше враження. Доведеться відмовитися від власних амбіцій, аби дістати потрібний результат.

ТЕЛЕць
У першій половині тижня впливова особа допоможе вирішити важливу проблему. Всі свої сили сконцентруйте на роботі.

БЛИЗнюки
Вам доведеться доводити власну точку зору у суперечці із колегами. Не час ухвалювати кардинальні рішення, від яких залежить ваше майбутнє.

РАК
Цей тиждень принесе гарні результати фахівцям-початківцям. Дотримуйтеся рівноваги у стосунках із колегами, нікому не надавайте переваги, і все добре складатиметься якнайкраще.

ЛЕВ
Доведеться вирішувати сімейні проблеми, які заскочать зненацька. Намагайтеся не виносити з хати сміття, не розпалюйте конфлікт, намагайтеся зрозуміти всіх.

ДІВА
Вам доведеться звертатися по допомогу до колеги. Обговоривши

свої плани з керівником, дістанете важливі поради, як діяти далі.

ТЕРЕЗИ
Перешкоди, які заважають рухатися уперед, ніколи не зникнуть перед тими, хто сумнівається. Справжні друзі завжди підтримають у важку хвилину.

СКОРПІОН
Цей тиждень принесе кілька важливих новин і стане точкою сходження на олімп Слави. Вам вдасться привернути увагу впливових осіб і отримати підтримку.

СТРЕЛець
Варто змінити план дій і всі миттєво зміняться. Озирніться навкруги – життя прекрасне.

КОЗЕРГ
Цей тиждень принесе успіх винахідникам і тим, хто працює у творчій царині. Довіртеся власній інтуїції – вона вас ніколи не підведе.

ВОДОЛІЙ
Займіться наративами й усуньте всі недоліки. Уважно підписуйте важливі папери, аби згодом не жалкувати.

РИБИ
Стикнетеся з непередбачуваними труднощами. Проте не варто на них зацілюватися, уверенно працюйте до своєї мети.

Якщо взявся за справу, то доведи її до кінця!

Фото Андрія Колбарева, СБ Єдиного профспілкового об'єднання Рубинських хімічних заводів

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ І ПАМ'ЯТНИХ ДАТ

18–24 жовтня

- 18 Європейський День боротьби з торгівлею людьми
- 19 День Апостола Фоми День працівників целюлозно-паперової промисловості
- 20 День працівників харчової промисловості
- 21 125 років від дня народження Миколи Васильовича Здобнова (1888–1942), російського бібліографа, книгознавця
- 22 100 років від дня народження Василя Івановича Свида (1913–1989), українського скульптора
- 23 120 років від дня народження Пилипа Омеляновича Козичка (1893–1960), українського композитора, педагога, музично-громадського діяча
- 24 Всесвітній день розвитку інформації День Організації Об'єднаних Націй

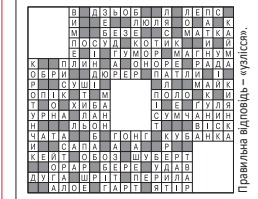

СКАНВОРД

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», майдан Незалежності, 2, м. Київ, 010142 або profvisti@ukr.net.
Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».
ВІТАЄМО Валерія Римаря з Алчевська Луганської обл., який правильно розгадав сканворд у № 41.

ДО УВАГИ ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ!
Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 41

Крупночапів кур'ява	Робітничий майдан Дібро	Пакує ладану до ящика	Римський колегіум бога Пана	Глибока словеса про людина	Монета, яка використовується в метро	Громадська організація	Супергерої з коміксів
Розмова по горі	Одна друга встала частину	Слово, яке означає частину	Шукає поцілювача	Вони або газу ченя	Курчарка	Валюта в гаманці господині	Проза в окремій книжечці
Фізична у дресована футболі	Якщо все вийде (жаргон)	Якщо хочуть, щоб голосу у них	Книжка, яку читають	Старо-вишневу рощу	Побував на новій міській площі	Різ із «Матриці»	Кінофільм про перемогу
Дуновий настил у вигоні	Астор	Норильська кава-казка столиця	Аналогія мовознавства	Територія міста	У чому була промова	Візерунок на прапорі	Камінь на проєкті
Частина моря, долина...	Білизна	«Таня + Володя» (жаргон)	Що за газ у різних трубах?	Що за найкращий для коня?	Ах ніх не зад	Таким видом як варість	Головна місто Балкан
Шаль, моток, непер...	Кінь, який не їсть траву	Кий шоб сабак вагати	Фрунзе-історичний	Знак, який вказує на дорогу	Місто з історичною назвою	Рухомі деталі механізму	Корисна рослина
Свадьба, моток, непер...	Кінь, який не їсть траву	Кий шоб сабак вагати	Фрунзе-історичний	Знак, який вказує на дорогу	Місто з історичною назвою	Рухомі деталі механізму	Корисна рослина